CSERKÉSZCSAPAT, KISPEST. 116. SZ. "ZRÍNYI"

MAGYAR CSERKÉSZ

X. ÉVF. 8. SZÁM. *Ára: 32 fillér.* 1929. ÁPRILIS 15.

REMINGTON

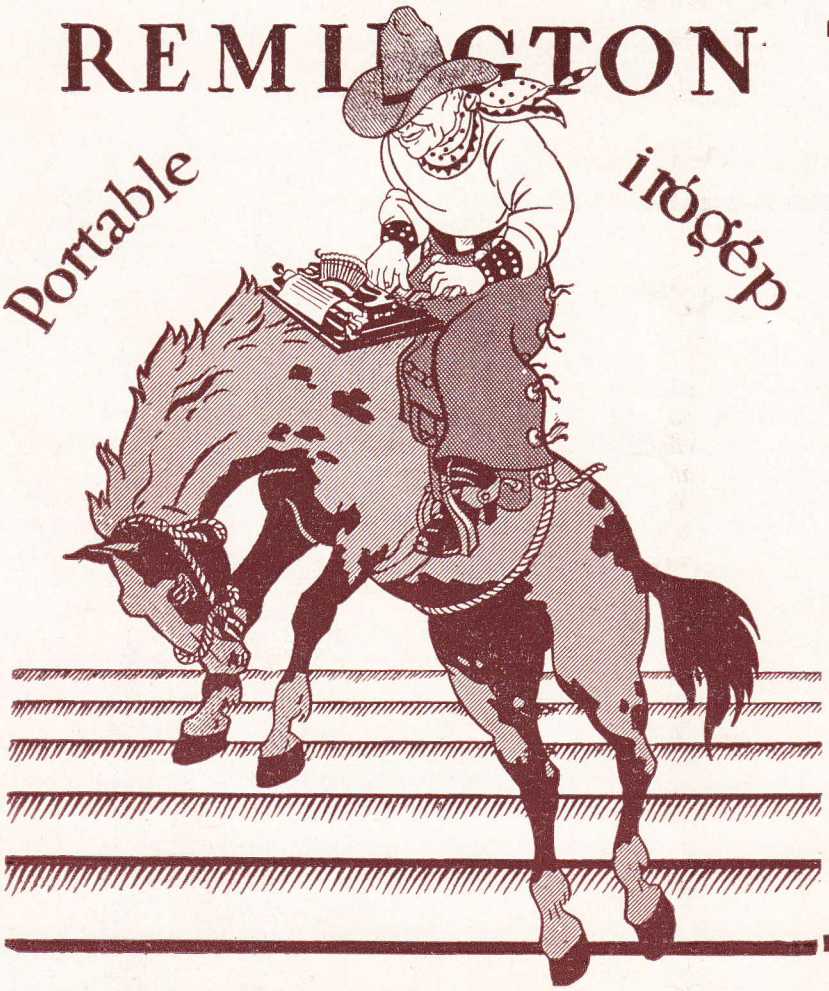

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatür!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE, mint a többi legújabb modelljeinket díjmentesen, vételkényszer nélkül mutatjuk be országszerte, kedvező fizetési feltételek mellett, 18 havi hitelre is.

Remington Irógép Rt.

Budapest, VI., Andrássy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Irógépeink kiválóságáról véleményt adhat a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

Előfizetők figyelmébe!

A *„Magyar Cserkész"* 1927 és 1928. évi évfolyamait sikerült több példányban, díszes kivitelben beköttetnünk. Akiknek ezen évfolyamok hiányoznak, beszerezhetik a kiadóhivatalnál (Budapesten, V. ker., Hajnal-utca 6. sz.)
Félvászon 10.— pengő. Egész vászon 12.— pengő.

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
elárusító helye
a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, díszes párnák, babák, karácsonyfadíszek stb. feltünően olcsó áron kaphatók.

Cserkészelőadásra, Csapatünnepélyekre

Kiválóan alkalmas a **különféle ízben** kapható **cukorpasztilla,** valamint a Wrigley féle **rágógummi** és a **töltött narancs-csokoládé-kocka**

Csapatoknak gyári áron utánvét mellett, v. bizományba.

Magyarországi főlerakat:

PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.
Kapható a **„Cserkészboltban"** is!

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító.

BUDAPEST, II., LÁNCHÍD-U. 5.
Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.
Húrok csak finom, megbízható minőségben.
Romlott hangszerek szakszerűen javíttatnak.
Árajánlat ingyen küldetik.

Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

Csapat-, raj- és örsi Árajánlattal díjmentesen szolgál:

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA

EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK VÁLLALATA

ALAPÍTÁSI ÉV 1863. **BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41.** TEL.: AUT. 833—44.

X. évfolyam 8. szám. Budapest, 1929. április 15.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A MAGYAR CSERKÉSZET KITÜNTETÉSE.

Bensőséges ünnepnek volt színhelye a Cserkészház nagy tanácskozóterme folyó hó 10-én, amikor is az Országos Intéző Bizottság ülése alkalmából ünnepélyes keretek közt nyujtották át Witz Béla országos elnökünknek a legmagasabb elismerést hirdető Signum Laudis érdemrendet, amelyet a Kormányzó Ur Őfőméltósága adományozott a magyar cserkészmozgalom vezérének. Ezzel a legfelső elismeréssel — amint az olyan szépen jutott kifejezésre a gyűlésen — az egész magyar cserkészetet érte méltó megbecsülés és kitüntetés.

A nevezetes gyűlésről az alábbiakban számolunk be:

A Cserkészház nagy tanácskozóterme már külsejében is mutatta, hogy rendkívüli eseményre készül az Országos Intéző Bizottság. Az ízlésesen feldíszített terem teljesen megtelt ünnepi ruhába öltözött O. I. B. tagokkal. Jelen volt gr. Khuen-Héderváry Károly főcserkész, gr. Teleki Pál tb. főcserkész, Hampel Antal, Hittrich Ödön, Papp Antal, Puky Endre, Szukováthy Imre, Sík Sándor, Zsembery Gyula társelnökök s mintegy 60 O. I. B. tag, kik között igen sokan voltak a vidéki kerületek képviselői is.

Az ülésen előbb Papp Antal, majd Szukováthy Imre elnökölt. Előbb a rendes tárgysorozatot tárgyalták le. Valamivel hét óra után lépett a terembe Witz Béla elnök, akit nagy és lelkes tapssal, felállással fogadott a gyűlés.

Nem sokkal ezután, a napirend letárgyalása után felállott gróf Teleki Pál tb. főcserkész s a következő beszédet intézte a helyéről megilletődötten felemelkedő Witz Bélához:

Ma nemcsak intézőbizottsági ülést tartunk, hanem egyúttal bensőséges ünnepet is ülünk. Witz Béla országos elnökünket üdvözlöm abból az alkalomból, hogy a Kormányzó Ur Őfőméltósága a legmagasabb dícséretben, a Signum Laudis kitüntetésben részesítette.

Ez nemcsak az ő kitüntetése, hanem rajta keresztül a magyar cserkészeté is. Épen ezért talán kevésbbé az ünneplés és a gratuláció, mint inkább a köszönet szava az, amivel most hozzáfordulunk. Köszönjük, hogy rajta keresztül a cserkészet, amelyet Őfőméltósága is oly szeretettel és elismeréssel figyel, ebben az elismerésben részesült. Ennek a szeretetnek a külső jele méltán és igazán illeti meg a mi elnökünket, akinek a szívében, csendes működésében, mindenkor kiegyenlítő, megértő munkásságában a legteljesebb mértékben tükröződik vissza— amit mi mindnyájan szeretnénk fokozottabb mértékben elérni — a valódi cserkészgondolkodás és valódi cserkészcselekedet.

Tudjuk, hogy Witz Béla nem keresi a kitüntetéseket, sőt kerüli azokat; tudjuk azt, hogy szeretné magáról elhárítani a dícséretet, mert lelkének elég az a megnyugvása, hogy hűséggel végzi munkáját. De az az elismerés, ami őt itt éri, az egész cserkészet működésének elismerése és ezért mi nagy hálával és köszönettel tartozunk neki. Boldogok vagyunk, hogy olyan ember áll a magyar cserkészet élén, aki a maga működésével ezt az elismerést, mint a legelső érdemli ki. Ezért engedje meg, hogy nagy cserkészszeretettel üdvözöljük ebből az alkalomból és igaz, mély hálánkat fejezzük ki azért, hogy úgy külső formájában, mint benső tartalmában ilyen megtiszteltetést és elismerést szerzett cserkészetünknek. Mély hálánkat és szeretetünket fogadja eddigi gazdag munkásságáért és azért is, amit ezután fog nekünk ajándékozni. A legigazabb szívből kívánunk jóságos elnökünknek jó munkát!

Az általános tetszéssel, lelkes tapssal fogadott beszédre *Witz Béla* meghatottan válaszolt.

Megköszönte az ünneplést, amelyet nem keresett, amelytől szinte retteg, amelyet azonban azzal a tisztelettel és hálával fogad, amely megilleti a legfelsőbb helyről jövő elismerést. Nem az ő érdeme — úgymond —, amit tett. A cserkészetben van meg az a magával ragadó, lendítő erő, amely őt is megkapta, mint ahogyan megkapta mindazokat, akik itt vannak körülötte. Ő csak szerencsés, hogy akkor került a mozgalom élére, amikor annak diadalmas fejlődésére a legjobb atmoszféra volt. Őt is vitte hatalmas lendülettel a cserkészet s ő boldog, hogy teljesíthette kötelességét. Az ő igazi kitüntetése maga az, hogy dolgozhat s hogy ilyen nagyszerű gárdával dolgozhat. Az az ő igazi kitüntetése, hogy a Főcserkészektől, a Cserkésznagytanácstól kezdve, végig a tisztviselőkaron, az O. I. B. tagjain, egészen a legkisebb csapatparancsnokig vagy tisztjéig mindenki hűséges, nemes munkában versenyező, önzetlen munkatársa. Szeretne költő lenni, hogy ki tudja fejezni azt a végtelen hálát és szeretetet, amelyet minden cserkésztestvére iránt érez. De nem képes erre, azért csak egyszerűen, de annál bensőségesebben mondja: köszöni a munka lehetőségét, a hű munkatársak buzgalmát s a magas kitüntetést úgy veszi, mint amely az egész mozgalomnak, az egész magyar cserkészetnek szól.

Witz Béla szavait nagy és lelkes taps fogadta.

Ezután Szukováthy Imre társelnök berekesztette az emelkedett hangú gyűlést.

A Cserkészparancsnokságok figyelmébe!

Az újságcikkek alapján sokan azt hiszik, hogy egy újabb segélyforrás nyílt meg Rothermere lordnak felajánlott segítsége révén. Ezen felfogás téves, mert a febr. 15-ig, a határidőig jelentkezett cserkészek kivitele is csak ezen nemes ajánlat valóra válása esetén lehetséges maradék nélkül. Tehát: újabb jelentkezés és felvétel nincs!

Kérjük, hogy ezek alapján a parancsnokságok a cserkészeket megfelelően tájékoztassák felesleges kérelmezés és fáradság elkerülése végett. ***JAMBOREE-IRODA.***

A X. KERÜLET SEGÉDTISZTI TÁBORA.

A magyar cserkészmozgalmat az utolsó években az új csapatok rohamos alakulása jellemzi. Annak a ténynek tudatában, hogy mily fontosak ezekben az új csapatokban a jó cserkészvezetők, rendezte meg a X. kerület segédtiszti

Temesi Győző előadást tart a táborban.

táborát a Vizitelepen. A tábor, mely eleinte csak a X. kerületi cserkészek táborának indult, országos táborrá bővült. Mindenfelől jelentkeztek cserkészek, akiket a tábor vezetősége fel is vett.

A tábor parancsnoka Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár volt, míg a helyettesi teendőket Buczkó Emil dr. X. kerületi vezetőtiszt látta el. A gazdasági hivatalt Guszmann Frici bátyánk vezette nagy szakértelemmel és a cserkészgyomrok iránti bölcs megértéssel.

A tábor — mint Major parancsnok úr mondta — négy célt tűzött ki maga elé. Rövid pár nap alatt tábori életet élni és tábort vezetni, megtanulni a lehető legtöbb ügyességet. Megismerni a magyar cserkészmozgalom vezető egyéniségeit és kifejleszteni az egyéni célokat. Valamennyi cél megvalósítása a legteljesebb mértékben sikerült. Szebbnél-szebb előadásokat hallgattunk. Többek között oktatást tartottak dr. Zsembery Gyula és Temesi Győző országos társelnökök, Borsitzky Sándor, dr. Molnár Frigyes, Vidovszky Kálmán, a Magyar Cserkész és Koszterszitz József, a Vezetők Lapja szerkesztője. Hallottuk Faragó Ede orsz. vezetőtisztet, Radványi Kálmánt, Sík Sándort; Szopek Lóránt és vitéz Gönczy Béla parancsnokokat. Természetesen több előadást hallgattunk a tábor vezetőitől is. Az előadások végén az előadók megbeszélést tartottak, amelynek keretében a téma közben felmerült problémák kerültek megvitatás alá.

Szeretnénk valamennyi előadásról külön-külön megemlékezni, de — sajnos — szűk terünk nem engedi ezt meg. Mégis megemlítjük Faragó Ede előadását, aki az örökaktuális témáról, a cserkésztestvériségről mondott igen szép, szívből jövő és szívhez szóló beszédet. Egy családhoz hasonlította a cserkészetet, amely családból a nemzetfenntartó erők sugároznak ki. „Azt akarja a cserkészet — mondotta többek között —, hogy a testvériség keménnyé izzék és egyetemes, acélos szeretetté váljék. Nem a törvények szószerinti tudása kell ehhez, hanem, hogy életté váltsuk a törvényeket. Hisz ha az életet nézzük, látjuk milyen kevés a testvéri lélek. Nekünk cserkészeknek nem elég ez a megállapítás. Árasszuk szét szeretetünket mindenkire, még azokra is, akik gyűlölnek minket. Legyen olyan a mi testvériségünk, mely áthatja a nemzet minden egyes tagját és ellent tud állni minden ármánynak, gyűlölködésnek.“ „Csodálatos, fenséges élet a magyar élet — fejezte be beszédét Faragó Ede —, mert férfias élet; férfias élet, mert tele van küzdelemmel. Ebben a küzdelemben menjünk mi cserkésztestvériséggel egymás mellett, mert akkor, csak akkor álmodozhatunk Nagy-Magyarországról és magyarnak lenni akkor lesz csakugyan az: nagy, szent akarat!“

Az étvágy kifogástalan volt a táborban.

Táborunkat sokan meglátogatták, többek között Witz Béla országos elnök úr, Semsey Aladár, a X. ker. elnöke is. Künn volt a Vizitelepen Trajanoff bolgár főcserkész is, aki ép akkor Budapesten tartózkodott.

Megtekintették még a tábort Szukováthy Imre dr., az orsz. elnök helyettese s az I. kerület elnöke, a X. kerület részéről pedig Árky Zoltán ü. elnök is.

Az előadások tárgyai: vízicserkészet, mozgótábor, téli tábor, próbáztatás, jamboree, évi csapatprogramm, megfigyelés, becsületügyek, cserkésztestvériség, öregcserkészet, jellemnevelés, szeretet, cserkész-modor, külföldi cserkészet, veszélyek a cserkészetben, vezetői egyéniség, cserkészvilágnézet kifelé, cserkésznóta, cser-

A segédtiszti tábor résztvevői.

készirodalom, ünnepélyek, céllövészet, cserkésztörvények, tábori napirend, akadályverseny, magyar földrajz, táborszervezés, tábori egészségtan, szabályzatok, örsi rendszer, örsvezető-képzés. Gyakorlati kiképzés (forgószínpad) volt a vezénylésben, megfigyelésben és nyomolvasásban, segélynyujtásban, tábori munkákban, jeladásban, ügyességekben, térképezésben, főzésben és céllövésben.

A táborban 33 csapatból 56-an vettek részt.

Az esti tábortüzeket örsönkint felváltva rendeztük. Végeredményben az V. örs vitte el a pálmát ügyesen megrendezett programmjával. Tábortüzünk állandó vendége volt „Burnusz", aki nagy sikert aratott két darabjának előadásával.

28-án d. e. cserkészés keretében megnéztük a hárshegyi Cserkészparkot. Itt vitéz Gönczy Béla felügyelete alatt lövészeti gyakorlatokat tartottunk, majd gyalog visszafelé indultunk. Aránylag kitünő idő alatt, 2 óra 15 perc alatt a IV. örs ért leghamarabb vissza.

Köszönet és hála a X. ker. vezetőségének, amiért ezt a mindenfélekép szép és élvezetes tábort megrendezte. És köszönet a tábor vezetőinek és előadóinak, amiért oly lelkesedéssel állították munkásságukat a tábor szolgálatába, ezáltal is egy lépéssel továbbvive a magyar ifjúságot a Nagy-Magyarország felé vezető úton.

Még egyet szeretnénk megemlíteni. Bár a tábor csupa egymást nem ismerő, különböző foglalkozású fiúkból állott, oly megértő, testvéries volt a hangulat, mely bármely tábor dicséretére vált volna. Diák és tisztviselő, inas és egyetemista kötöttek itt bizonyára sokáig tartó barátságot. Itt is bizonyságot nyert, hogy mily hatalmas útlevél a cserkészet, amellyel a legkönnyebben lehet bejutni egymás szívébe!

Wiener János
pr. segédtiszt, Makó.

PUSZTULÓ FAÓRIÁSOK.

A faépítmények száz évig is fennmaradnak s a fabútorok öröklődnek a családban. Ha csak ezekre szorítkoznék az emberiség faszükséglete, akkor az erdőségek pótolni tudnák az évi fogyasztást, hiszen a fát mint tüzelőanyagot ma már szerencsére mind kisebb mértékben használják az aránytalanul gazdaságosabb egyéb anyagok mellett.

Sokkal nagyobb mértékű azonban a fa felhasználása olyan célokra, amelyek a fakészlet teljes megsemmisülését eredményezik. Példának okáért a selyemharisnyának, amely vegyileg feldolgozott faanyagból, a műselyemből, készül, élettartama alig egy-két hét, az újság meg, amelynek minden egyes vasárnapi száma egy jókora fatönk pusztulását jelenti, épen csak egy napra szól.

Ennek a szükségletnek a fedezésére szédítő tömegű faanyag kell. Csupán fenyőfából 200 millió köbméter Európa évi fogyasztása. Az utánpótlás ezzel szemben csak 120 millió m³. A különbözetet részben importálják, részben azonban az erdőállomány kipusztításával pótolják. Kiszámították, hogy a föld fakészlete már csak m. e. 35 évre elegendő s akkor erdőtlen, kopár lesz az egész föld, mint ma Görög- vagy Angolország. Már ezért is nagy jelentősége van a faültetési mozgalmaknak, amilyent Magyarország kormányzója is kezdeményezett.

Mindamellett ma is sok tekintetben rablógazdaságot űznek az erdőkkel, tervszerűtlenül és oktalanul letarolják őket. Az erdők pusztulásával együtt jár a faóriások kiveszése is. Az emberi kapzsiság elsősorban épen azokra a faóriásokra vetette magát, amelyek néhány fejszecsapás árán évszázadok, sőt évezredek alatt felhalmozott fakészlettel kecsegtettek.

Ilyen hatalmas fák ma már csak a természetvédelmi területeken akadnak és tanuskodnak a természet hajdani csodáiról.

A modern faültetvények egyhangú soraiban csak addig nőhetnek a fák, míg növekedésük gazdaságos. Kifürkészték, hogy a fa fiatal éveiben sokkal élénkebben nő és gyarapodik térfogatában is, mint a későbbi években, amikor az évgyűrűk mind keskenyebbek lesznek. Ilyen idősnek azonban nem hagyják meg a fát. A faóriások számára a modern világban nincsen megértés.

Már a legnagyobb fajta ú. n. mammutfákat vagy wellingtoniákat is mesterségesen kell nevelni, mert értékes faanyaguk miatt a kaliforniai őserdőket, amelyek csupa ilyen óriásokból álltak, csaknem teljesen kiirtották. Azonban a faiskolában sem engedik őket százados fává fejlődni, ugyan ki is várna addig? A wellingtonia az első évtizedekben igen gyorsan nő és 40 éves korában már olyan méreteket ér el, amelyek a fapiacot teljesen kielégítik. Ilyen korban, amely természetes életkorához viszonyítva az ember első életévének felel meg, a faszakértők érettnek nyilvánítják és kivágatják.

A mammutfa (Secuoja gigantea) évezredekig is elél. A legvénebb fa, amelynek kivágásáról tudunk, évgyűrűinek tanusága szerint 3210 éves volt. A trójai háború idején még ifjú csemete, a marathoni csata idején is még korához képest fiatal fa. Átélte Róma fénykorát és bukását. A mi őseink akkor még együtt éltek a többi ural-altáji néppel. Megérte Amerika felfedezését is s ez okozta „korai" halálát, de a 48-as szabadságharc idején még állott. Minden évgyűrűjét összekapcsolhatjuk a történelem egy-egy évszámával, amelynek az emberiség történetében jelentősége van.

Az ilyen óriások évgyűrűit behatóan tanulmányozzák. Keresztmetszetben, polirozva igen pontosan kivehetők s mindegyikük vastagságát lemérhetjük.

Az ilyen tanulmányokból érdekes képet nyerünk azokról a viszonyokról, amelyek között a fa felnőtt.

Kedvező években a fa viszonylag vastag gyűrűt növeszt s az ilyen gyűrű évezredek múltán is bizonyíték arra, hogy a történelem ezen évében jó időjárás volt. Így a fa kivágási évétől visszafelé haladva mindenegyes év időjárásáról tájékozódást szerezhetünk.

Az egyik legvénebb fa gyűrűinek vizsgálata közben azt tapasztalták, hogy fiatal éveiben nagyon rossz éveket élt át, s a szárazság folytán majdnem elpusztult. Magában véve nem épen különös jelentőségű dolog, hogy 3000 esztendővel ezelőtt száraz vagy nedves idő járta, azonban megállapították azt is, hogy a kaliforniai időjárás-görbék nagy hasonlóságot mutatnak Nyugat-Ázsia és Kelet-Afrika görbéivel. A száraz év, amely a mi fánkat majdnem elpusztította, egybeesik azzal az idővel, amikor a bibliai hagyomány szerint Egyiptomban is nagy szárazság uralkodott — Mózes egyik csapásaként. Vagyis úgy látszik, hogy Kalifornia és Egyiptom időjárása az ókorban is azonos volt.

A 2—300 m-esre megnövő wellingtoniák mellett szinte elvész az ember.

Nagy tudományos értéket nyernek e tanulmányok azáltal, hogy sikerült velük bizonyos *szabályszerű* váltakozást kimutatni s úgy látszik, hogy ez a váltakozás a szabályszerű időközökben visszatérő napfolt maximumoknak felel meg. Ha ez a legújabban észlelt összefüggés megáll, akkor ezzel előrekövetkeztetési lehetőséget nyerünk a napfoltok segítségével az időjárásra nézve. Ennek a jelentőségét pedig mindenki beláthatja.

Így tehát e faóriások még haláluk után is hasznos szolgálatokat tesznek.

A pusztuló természeti kincsek védelme nálunk még kezdetleges állapotban van. Régi kívánság, hogy egyelőre legalább a Kis-Balatonon természetvédelmi telep létesüljön az amerikai Nemzeti Park mintájára. Félő azonban, hogy kicsinyes érdekek miatt addig halogatják ezt a kérdést is, míg úgy járunk vele, mint világszerte páratlan vulkáni hegysorunk tagjaival, a Ságheggyel, Guláccsal, Badacsonnyal: mire a védelmükről gondoskodó törvény tető alá kerül, már nem segít rajtuk. A most felnevelkedő cserkésznemzedék neveltetése remélhetően olyan közszellemet s társadalmi érzéket fog eredményezni, amely az ilyen kérdésekben parancsoló hatalommal tud fellépni.

HUSVÉTI ORSZÁGOS ÖRSVEZETŐI TÁBOR A HÁRSHEGYI CSERKÉSZPARKBAN.

A tavasz elkésett az idén, de a magyar cserkészmozgalom megújhodását képviselő örsvezetők sohasem sejtett nagy számban érkeztek meg idejében az ezévi husvéti örsvezetői táborra.

Petry Pál államtitkár és Karafiáth Jenő, az OTT elnöke a táborban.

A Cserkészszövetség vezetősége minden lehetőt elkövetett, hogy a nagyszámú jelentkezőt mind felvehesse. Azonban hiába volt tartaléképületbérlés a Cserkészpark közelében, hiába volt pénzügyi támogatás, olyan sokan jelentkeztek az örsvezetői táborra, hogy még mindig több, mint 200 fiút kellett visszautasítani, pedig a tábor vezetősége 389 résztvevőt vett fel.

S ezt a rengeteg fiút el tudták szállásolni, símán ment élelmezésük, volt olyan ötnapos programmjuk, hogy utána mindenki elmondhatta: „Sokat tanultam." Ezért a Magyar Cserkésznek meg kell hajtani lobogóját azelőtt a 15 cserkésztiszt és segédtiszt előtt, akik az egész nagy gépezetet üzemben tartották s azelőtt a 47 örsvezető, úgynevezett „házi örsvezető" előtt, kik a kiképzés nagy részét lebonyolították.

Azonban ez csupán az éremnek egyik oldala. Talán fontosabb, s nekünk cserkészeknek szembetűnőbb az a *készséges* lelkület, amelynek létezéséről és fejlődéséről az országos örsvezetői tábor meggyőzött. Hatszáz magyar cserkész versengett, ki jusson el az örsvezetői táborba; már pedig az köztudomásulag nem gyermeknyaraltatás, hanem kemény munkának tábora. A táborban résztvevő 400 cserkész pedig olyan elszántsággal feküdt bele a fárasztó, de tanulságos programmba, hogy az minden elismerésünket megérdemli. S az öt nap alatt, munkától fáradtan, talán a hidegtől dideregve vagy elszállásolási nehézségek miatt összezsúfolva, nem hangzott egyetlen zokszó, egyetlen panasz. Morcos tekintet nem volt az örsvezetői táborban, de volt mosolygós arc. Tanulásra, munkára és a cserkésztörvények szerinti élésre való készséges lelkület áradt szét a magyar cserkészmozgalom táborából.

Épen ezért a Magyar Cserkész kötelességének érzi, hogy beszámoljon az örsvezetői tábor fontosabb eseményeiről.

Gyülekezés. A Cserkészház földszinti nagytermében volt a találkozás. Hivatalosan márc. 23-án szombaton 4—5 óra között volt gyülekező, de már a reggeli vonatok ontották a messziről utazó cserkészeket. A Cserkészház valamennyi helyiségében hemzsegtek a táborba érkező örsvezetők, de különösen sokan tisztelték meg a „Cserkészbolt" helyiségét, mely ezen a napon rekordbevételt ért el. Ugyanakkor a táborvezetőség Sztrilich Pál és Éri Emil országos vezetőtiszt-helyettesek élén már kint a Cserkészparkban székelt s a 12. csapatbeli dolgoskezű cserkészekkel végezték el a „tábor" utolsó rendezési munkáit Kováts Gyula, a „műszaki tiszt" vezetésével. Délfelé azonban már annyi cserkész érkezett a Cserkészházba, hogy rimánkodó telefonüzenetek érkeztek a táborvezetőséghez: „Vezényeljétek ki a fiúkat a Cserkészházból, már nem lehet közlekedni s minden munka megáll." Erre az értesítésre kisebb-nagyobb csoportokban megindult az özönlés a Hárshegyi Cserkészpark felé. Az érkezőket itt rögtön munkába fogták, mert hát a gyülekezősátor, asztalkészítés stb. mind embert kívánt.

A délutáni 4 órakor megkezdődött a „hivatalos" gyülekezés. Velősy Béla cserkésztiszt fogadja a csapatonkint érkező fiúkat s utána a hellyel ismerős házi örsvezetőkkel kisebb csoportokban azonnal indítja.

Berendezkedés. Az utolsó csoportok érkezésekor kürtjelre mindenki a Cserkészpark gyülekező helyére vonul, hol felolvassák a táborozási beosztást. A négyszáz cserkész tíz rajba kerül széjjel. A kijelölt rajparancsnokok és örsök felállnak, összeszedik felszerelésüket, elvonulnak rajgyülekezőhelynek kijelölt, már asztallal és paddal felszerelt harmincszemélyes sátraikba s ezzel kezdetét vette az örsvezetői tábor.

Mint minden táborban, itt is a fekvőhelyről kellett legelőször gondoskodni. A Cserkészpark fedett helyiségeibe kerül a tábor fele, a másik része dr. Szabó Gyula parancsnoksága alatt egy közeli nagy villába hurcolkodik, melynek 14 szobáját e 200 cserkész zsúfolásig megtölti. Előbb azonban ünnepélyes keretek között a Cserkészpark nagy tábortűzhelyén rövid, de gyorsan pattogó tábortűzre gyűlik össze az egész tábor.

Az első tábortűz. Polcsi bá, a táborvezető, ismerteti a tábor célkitűzéseit. Utána bemutatja a táborparancsnokság tagjait. Néhány pattogó ének s a tábortűznek máris vége. Korán kell feküdni, a következő nap már munkásnap.

Az első nap. A vasárnapi mise és istentisztelet után, melyet a katolikusoknak P. Olasz Péter, a protestánsok részére Vidovszky Kálmán tartott, megindult a kiképzés. — Délelőtt munka, délután játék a programm s közben átesik a tábor az első nagy eseményen, a 400 főre főzött közös ebéden, melyet „a Lizi néni" és segítőtársa készítettek kondérokban. S a közös főzés bemutatkozásánál nem kisebb személyiség vette át a bírálói tisztet, mint gr. Teleki Pál, Magyarország tiszteletbeli főcserkésze.

A kiképzés. A második napon jött már az örsvezetői tábor híressé vált „forgószínpada". Húsz kiképzőállomáson ment mindenki végig egy délelőtt alatt. Mivel pedig a tábor létszáma 400 fő volt, két egyforma forgószínpad haladt egymással párhuzamosan.

E kiképzés részletéről sokat lehetne elmondani s talán találunk is rá alkalmat, ha olvasóinkat érdekli, azonban e beszámolónk keretében a kiemelkedő eseményeket kell megörökítenünk. Ilyen volt a táborvezetőség és örsvezetői gárda előadásain túlemelkedő vendégek sok szép előadása.

Előadások. A tábor programmjába majdnem mindennap

Sík Sándor, Teleki Pál gróf, Molnár Frigyes dr., Éri Emil, Őrffy Imre és Witz Béla.

A kultuszminisztérium tisztviselői (Feliczidesz Román, Petry Pál és Karafiáth Jenő) a táborban.

be volt illesztve néhány előadás, amelyekben a magyar Cserkészszövetség vezetői, a cserkészpedagógusok és írók szóltak a fiúkhoz.

Vasárnap d. e. Sík Sándor az örsvezetői méltóságról tartott előadást s arról a forradalomról, amelyet a cserkészet akar a mai korhadó világ ellen. Ez a forradalom pedig a hegyi beszéd forradalma.

Hétfőn d. u. Velősy Béla beszélt arról a sok nagyobb és apró eszközről, amellyel az örsvezető az örsi életet érdekessé és értékessé teheti.

Kedden dr. Tóth Tihamér a katolikusoknak, Tóth Kálmán pedig a protestánsoknak tartott előadást: Vallásos élet az örsben címen. Utána játékidő alatt dr. Tóth Tihamér négyszemközti beszélgetésre és gyónásra állott a tábor tagjainak rendelkezésére.

Szerdán Koszter atya tárgyalta le az ő lebilincselő módján a „Csunya fiúkat", sorra került az: „Őrmester úr Harapós", „A mama kedvence" stb., stb. veszedelmes örsvezetőtípusok.

A keddi tábortüzeken Vidovszky Kálmán a cserkészsajtóról és a „Magyar Cserkészről", Major Dezső orsz. főtitkár az örsi programmról és az örsi szellem kiépítéséről beszéltek. Ezen előadások tették lehetővé, hogy a tábor résztvevői a gyakorlati tudnivalókon kívül a legfontosabb elméleti kérdésekben is tájékozódhattak.

Az utolsó tábortűznél pedig Zsembery Gyula bátyánk beszélt a cserkészörsvezető természetszeretetéről.

Társadalmi előkelőségek. A tábor jelentőségét fokozta az a körülmény, hogy kimagasló, nagy koncepciójú, az ország gondját vállukon viselő egyéniségek megszemlélték és végigtanulmányozták a tábor életét.

Már a megnyitáson, 24-én megjelent gróf Teleki Pál tb. főcserkész is Őrffy Imre, a Cserkész Nagytanács tagjának kíséretében.

Tóth Tihamér előadást tart az örsvezetőknek.

A következő napokban az ifjúság nevelésének hivatalos vezetői tekintették meg a tábort. 26-án Petri Pál dr. államtitkár látogatta meg a tábort a kultuszminiszter úr képviseletében. Vele volt Felicides Román dr. miniszteri tanácsos is. Az államtitkár úr érdeklődéssel nézte végig a kiképzést s mikor tiszteletére a tábor összegyűlt, lelkes szavakban méltatta annak jelentőségét a cserkészmozgalomra nézve, amely az iskolai nevelést van hivatva kiegészíteni. Ugyanezen a napon időzött hosszabb ideig a táborban Karafiáth Jenő dr., az O. T. T. elnöke, Szukováthy Imre dr., az O. T. T. főtitkára, Rapaich Rajmond és Mokcsay Zoltán, a leventék vezetői, Száhlender Béla, a Cserkész Nagytanács tagja.

27-én d. e. jelent meg a táborban Kornis Gyula dr. államtitkár Waidinger Gyula min. tan. kíséretében, megtekintette a kiképzést s a riadó hangjaira összegyűlt fiúkhoz mélyenszántó beszédet intézett, melyben kiemelte a cselekedet fontosságát a szóval szemben. A beszédre Faragó Ede orsz. vezetőtiszt válaszolt és a látogatást megköszönte az egész tábor nevében.

Az esti órákban érkezett meg Albrecht kir. herceg, a Cserkész Nagytanács elnöke. A riadó pillanatok alatt összehozta a tábort a kir. herceg fogadására, akit Witz elnök úr üdvözölt. A kir. herceg ezután közvetlen szavakat intézett a fiúkhoz s ezt a tábor hatalmas magyar csatakiáltással köszönte meg. Az üdvözléshez a Jánoshegy visszhanggal járult hozzá.

A tábor vezetősége. Habár nem akarunk a személyi kultusz hibájába esni, kell az örsvezetői tábor munkáját olyan jelentősnek tulajdonítani, mint egy sportverseny eredményét s ezért közöljük azoknak neveit, kiknek megfeszített munkájával volt csak lehetséges ez a szép eredmény.

Táborvezető: Sztrilich Pál országos vezetőtiszt h.

H. táborvezető: Éri Emil országos vezetőtiszt h.

Táborparancsnokok: dr. Szabó Gyula 100. Kolozsváry Béla 15. Ecker László 3.

Rajparancsnokok: Windháber Alajos 3. Benke Ferenc 321. Szilágyi Ferenc 15. Mészáros László 2. Teixler László 47. Méhes György 3. Pinezich Jenő 64. Gundrum Kázmér 2. Jachan Géza 550. Nehéz József 15.

Háziörsvezetők: Hancsók Dezső, Hebelt Sándor, Lengyel Endre, Wágner Miklós, Jarosch Károly, Belcsák Barna, Lehóczky Károly, Márkus József, Kárpáti Béla, Rész István, Mudrány István, Róthnágel László, Pesztalics József, Kiss Gyula, Mátyás Mihály, Róka László, Bartalits Endre, Biedl György, Krénisz Vilmos, Reisinger Lajos, Láng Béla, Gyökössy Endre, Soós István, Tóth István, Kesselbauer Tibor, Oláh Miklós, Szkalka Lajos, Sarkady László, Benda Kálmán, Kirilly Dezső, Telkes Endre, Kemény Iván, Gábris Ödön, Fitos Vilmos, Berde Sándor, Sabathiel Gyula, Bezzegh-Huszágh István, Maronyák Gyula, Straub Brunó, Füle Lajos, Petrilla György, Ringer László.

Műszaki tiszt: Kovács Gyula 12. Szertáros: Zolnay Ferenc 298. Gazdasági hivatal ve-

zetője: Németh György 4. Ügyeletes tiszt: Zana István 15. Könyvtárosok: Szőke Imre 15. Lengyel Béla 15. Liptai Ernő 226.

Befejezés. A szerda esti közös tábortűz, a csütörtök délelőtti kirándulás, a gyors táborbontás a legutolsó emlékei az örsvezetői tábornak. S befejeztekor, mikor

Faragó Ede orsz. vezetőtiszt üdvözli a vendégeket.

400 fiú állott körbe s egymás kezét rázva énekelte el a cserkészindulót, éreztük valamennyien, hogy ez a nyolcszáz kar erőtől feszül, teremteni akar, a *tavasz él* bennük.

Igy folyt le s reméljük, hogy sok-sok tettben folytatódik a magyar cserkészmozgalom tavaszi örsvezetői tábora.

IFJÚ TAVASZOM . . .

Ébredező vágyak szent megszületése,
Ragyogó remények reggelre-kelése,
Mogorva télidők utolsó halása,
Márciusi szellők nagy feltámadása,
Ki felébreszted az alvó szíveket:
Napsugáros Tavasz, im köszöntelek!

Bent tüzelsz a napban, bent lobogsz a vágyban,
Levegőben rengő harangok szavában,
Kék ég ragyogása, patak csobogása,
Dobogó szíveknek ifjú lobogása,
Minden, mi felvidít álmot, életet;
Daloló napsugár, im köszöntelek.

Szent feltámadásnak első harsonása,
Kinek élet pezsdül minden kis szavára,
Reggeli hajnalok harmatos szülöttje,
Fénylő tündértáncok csillámló ezüstje,
Szűz-varázsú hajnal, érzem lelkedet:
Szép tavaszi reggel, im köszöntelek!

Lelkemben születnek diadalmas vágyak,
Eltévedt remények új utat találnak.
Megnyílott előttem az egész világ,
Szememben felgyúlnak égő nagy csodák,
Tavaszi sugarak szívemre ömlöttek,
Szomorúság, bánat a homályba vesztek.

Ragyogó napsugár, ifjúszívű dal,
Tavasz, fiatalság egyesüljetek,
Májusmuzsikáló zsongó diadal:
Drága ifjúságom, im köszöntelek!... *Sándor Dénes.*

AZ ELSŐ JAMBOREE-MATINÉ TELJES SIKERŰ VOLT.

A második a Városi Színházban lesz.

Husvét hétfőn délelőtt szokatlanul megélénkült a Royal Apolló színház környéke. Zászlóőrségek, cserkészcsapatok, külföldi cserkészek és autók hosszú sora vonult a bejárat elé. Pontosan 11 órakor felzengett a 174. sz. Ganz-cserkészcsapat zenekarának indulója, hogy az angol jamboreet ismertető matinék sorozatát megkezdje. Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkészszövetség nevében lelkes beszédben köszöntötte az egybegyűlt kedves szülőket és barátokat.

Gyors egymásutánban peregtek le a művészi számok. Bemutattuk a dániai kopenhágai jamboreeról szóló filmet, hogy a szülőknek némi fogalmuk legyen az elkövetkezendő eseményekről. Utána felvonult a színpadra az Osztrák Cserkészszövetség képviseletében Zimmermann Lipót főtitkár az osztrák csapatok zászlóküldöttségeivel és megilletődött szavakkal a barátság szent szimbolumaként átnyujtotta az Osztrák Cserkészszövetség ajándékát és együttérzésének zálogát, egy díszesen hímzett selyemszalagot. A Magyar Cserkészszövetség nevében dr. Molnár Frigyes válaszolt az osztrák testvéreknek.

Az ünnepélyes aktus után Radványi Kálmánnak egy alkalmi víg költeményét kedves, közvetlen vidámsággal jelenítette meg egyik kis cserkészünk, Kovács Laci (7. Erős G.), hogy utána a 13-as Ezermesterek nagyszerű énekkarának sokszor megújrázott és tapsviharba fúlt számainak adjon helyet.

A műsor kiemelkedő része az angol cserkészek énekszáma volt, akik valódi cserkész-talpraesettséggel, kedélyes hangulatban varázsolták elénk a nemzetközi tábortüzek emlékeit.

De elismeréssel és örömmel kell megemlékeznünk a 3. sz. R. M. csapatról, akik eleven csatakiáltásaikkal, a 12. sz. VIII/R. csapatról, akik cserkészszerű elgondolásukkal, a 95. sz. Lehel csapatról, akik művészi előképpel tették felejthetetlen élménnyé az ünnepélyt.

A sok gyönyörködő édesanya és lelkes édesapa között ott láttuk az angol nagykövet őnagyméltóságát, Lord Chilston-t, az Osztrák Cserkészszövetség részéről Kunz tanácsos urat, Teuber Imre osztrák tb. főcserkészt, a Cserkészszövetség egész vezetőségét, Witz Béla országos elnököt, Szukováthy Imre dr.-t, a Testnevelési Főiskola igazgatóját, Temesi Győző dr. szövetségi társelnököt, Kosch Béla gazdasági főtitkárt; az I. cserkészkerület részéről Liptai János társelnököt, Jungert Emil főtitkárt, akik mind megfogadták, hogy a legközelebb rendezendő bemutató előadáson újra megjelennek.

*

A Magyar Cserkészszövetség második jamboree-matinéját az elsőnél sokkal nagyobbszabású módon, május hó 5-én tartja a Városi Színházban. A matinéra való előkészületek már nagyban folynak. Már most elárulunk annyit, hogy több szenzációja lesz ennek az előadásnak. Itt mutatkozik be először a jamboree zenekara és énekkara, aktuális színdarab, mulatságos és gyönyörködtető jelenetek fogják szórakoztatni a bizonyára teljesen megtelő széksorokat. A magyar cserkészcsapatok angliai útjának jelentőségét Puky Endre, a képviselőház alelnöke fogja ismertetni. A napokban meg fog jelenni már a matiné meghívója és programmja, amelyet kiváltképen a fővárosi csapatoknak bocsátunk mielőbb rendelkezésére, hogy módjukban legyen a csapat jóakarói és barátai számára jegyeket biztosítani. Fontos, hogy a matinéra a jegyeket elővételben szerezze be mindenki, mert érthetően nagy az érdeklődés, nemcsak cserkészkörökben, hanem a magyar társadalom minden rétegében. A vidéki cserkészbarátoknak is tömeges megjelenésére számítunk, mert épen ebben az időben lesz a nagyszabású nemzetközi vásár, amelyen bizonyosan az idén is igen sokan megjelennek az ország minden részéből. Jegyeket előjegyezni máris lehet a Cserkészboltban.

LÓVENDÉGSÉG.

— Sárközi történet. —

Az asszonyok abbahagyták a szövést, olyiknak a papucsa is ottmaradt a szövőszék nyomdikóján, akkorát ugrott, hogy mielőbb az ablakhoz érjen. Nagytiszteletű Zilahi uram is abbahagyta csodaszép jácintjainak mustrálgatását, kiszaladt a fő utcára. Az „égett utca" felül közeledett a lárma. Ugyan mi is történhetett? Tűz nem lehet, mert a harangozó már félreverte volna a harangot s íme, Korsós gazda, az öcsényi tűzoltóság főparancsnoka is ott álldogál civilben az olvasókör előtt. Nyilván valami komédia, így vélekednek a feketeruhás, perémes bekecsű magyarok s nyugodtan „állik" a sarat. Majd ideérkezik, ami lössz, sose szaladjon az ember, ha nem akar nevetségre válni.

A kiáltozás egyre közeledett, mígnem kiérkezett a főutcára is a csoda. Egy csapat gyerek vágtatott elől, mintha fullajtárok lettek volna. Legelül vitézkedett a híres nevezetes Paprika művész uram unokája, akinek faragásai országos hírre emelkedtek. Korsós uram rárezzentett a süvítő gyerekhadra, hogy mi a kő hánytorgatja má meg a mihaszna irhájukat, 'isz összedűl a község ettől a sok megódzódott hangzsáktól.

— Majd meglátik, kietek kend — vigyorgott Paprika művész uram unokája s csak azért is beleharapott a nagy piros ómába, úgyhogy a levemaszatja végigkenődött a szája piros szögelletin. A kőmíves Vica kislánya aztán visítozva bökte ki az újságot, amint futtában elnyargalt a zsivajhaddal a kisereglett esküdtek előtt:

— Ci-i-i-gányok, meggyüttek a ci-igányok!!!

— De a teremburáját, majd adok én nektek, holmi hummi cigányságért fölpuskaporolni a falut! — dohogott Edelényi uram, a körszakállas községi bíró s nagy mérgiben hirtelen megfordula, majd osztán szinte feldönté Kanalas kisbírót, aki megrántá billegtiben bíró uram ő félelmetességének asztrakány perémű kabátját.

— Maradhasson egy kicsinyt még, bíró uram, ilyen cigányt se látott még az öregapám se!

Abba a minutumba kifordult a csoda a fő-utcára. Két ló elől, két ló hátul a szekér saroglyájához kötve. Hanem milyen lovak, hanem milyen szekér és micsoda szerszám! Alacsony, játéklovak, a jófajta nagycsontú sárközi lófajtának szinte a hasáig érnének csak, az istráng, a szerszám mind csak kötélből való, a kocsi meg olyan, mintha gyufaszálból volna, aprócska szekér, de akkurátos mása a rendes paraszti szekérnek, még szinte fáinabb annál. Hátul meg ficánkol a másik pár ló. Szentigaz, mégis eltalálták a gézengúz kölykök, cigánykordé ez, csakis. Hanem aztán leesett az álmélkodástól az egész falu álla, mikor a bakon meglátták ülni Szamolai Gergőt, a híres decsi nagygazdát. Bíz őkelme az, saját személyében s nem röstelli általán, hogy ilyen rusnya férgekkel vonatja magát, még szinte kevélykedik a földszintes lovaival meg az iskátulyás szekereivel.

Kiáltozának is nékie szívbül eredt tréfaságokat:

— Bóhacirkuszt jádzódik kied?

— Nyőni viszed üket, úgy-i Gergő!

— Gergő ságor, hun nyomik így csúffá össze a szekért?

— Vigyázzon, szomszéd, a kanyarodónál van egy nagy kavics, beléütik ezek az ebjószágok az órukat!

Hiába pazérkodtak a tréfasággal, Gergő gazda a fülit se billegette, csak hajtott, megcsapkodva a lovait s nagyhirtelen elvágtatott a csuda-szekér. Már ez tetszett egy kicsit az őcsényieknek, de azért be nem vallotta volna egyse, hogy ilyen trappot nem tudna csinálni a saját lovaival.

— Alföldi csikók ezek — magyarázta a körben a tisztelet es úr, mert bementek aztán a nagy izgalom miatt a kör vendéglőjébe, hogy megbeszéljék egy kicsinyég a dolgot.

— Nohát furcsa löhet a' is, az alföld, ha ott ilyen törpe lovon sétállik az emberiség — állapította meg Kanalas, a kisbíró.

— Bizony talán a népség is törpe arra felé — vélte Bötös Dani, az „egyes ember", így hívják a Sárközben az idősebb legényt.

Szamolai Gergő ezalatt bevonult fogatával Decsre, még nagyobb riadalmat okozva itt, mint a szomszéd községben. A nagy Decs községben még az öreg nyanyik is tárgyalták az ügyet, szorgalmasan átizentek egymáshoz, megkeresték egymást. A férfiak lassan-lassan lecsillúltak és gondolkozó arccal jártak-keltek. Már nem beszéltek tréfásan, sőt egyáltalán szóba sem hozták a Gergő lovait.

A kis mokány csikók mohón ették a szemes abrakot, amit a Gergő fia elibük vetett. Az ifjabb Szamolai büszkén porolgatta még a holdvilágnál is az újfajta kocsit, nagyon tetszett neki az apja vásárolta jószág. Mikor aztán kikiáltott az öreg Szamolai, hogy gyűjjék már vacsorázni, a Gergő gyerek első szava az volt, amint megmerítette kanalát a vacsorai levesben: — Ilyen még oszt senkinek sincsen a sárközi nép közül!

— Se ló, se szekér — tódította látszóan közömbös hangon az idősb Szamolai, hanem a tartása egyszerre egyenes lett, kihúzta magát. Most aztán lepipálta nemcsak Decset, hanem mind az öt Sárközi községet, mert lehet, hogy másnak is van traktorja, mótorbiciklije, pumpás kútja, a Zsikó Péternek még emeletes háza is van Nyéken, hanem ilyen könnyű szekere, meg ilyen fürge, tűzes lovai nincsen senkinek a vármegyében.

— Csak hadd mondik, hogy fődszintes a ló! — berzenkedett csöndes nevetéssel, tudta, hogy — ha nem röstellnék — már most este itt lenne minden talpon járó férfigazda az újság csodálatjára az istálló környékin.

A fia elértette az apja gondolatát.

— Bort kéne fejteni a nagy kancsóba, holnapra! — Már tudniillik, mire a népvándorlás megindul a Szamolai portára.

— Ráérsz még reggel is, hanem a tavalyi mérgesből hozzál föl.

A gyerek megértően bólintott. Nem lesz itt semmi hiba! Csak gyűjjenek!

Hát gyüttek is. Még pedig jókor reggel. A Hattyú kutyát meg kellett kötözni, olyan népvándorlás indult meg a Gergőék portája felé. Elsőnek maga P. Bogár uram istenkedett be, kicsit szégyenlősen morogva a melegszoba felé. Gergő gyerek észrevette, ki is kajátott: — Az első istállóban vannak a csikók!

Avval nagy hirtelen nekilátott a vendégség előkészítésének, szalonnát, kolbászt kanyarított, előcipelte a kenyeret. Szamolainé asszony ugyanis lakodalmat főzni járt épen Tolnán s a férfiaknak kellett gazdálkodni. Azért nem lett hiba semmisem.

Tíz óra felé tele volt a melegszoba bundás gazdákkal. Mindegyik megjárta már az istállót, először is végigmustrálgatta a mokány állatokat, aztán az udvar közepére állított fáin vasalt kis szekeret csudálta meg s csak aztán köszöntött be szíves szóval a háziakhoz. Gergő kihordta a meleg szobába valamennyi széket, amennyit csak talált, a padkán is szorongtak vendégek s áhítattal hallgatták Szamolai uram útikalandjait. Ezen a vasárnapi délelőttön Arany nagytiszteletű uram, a helybeli lelkész nem tudta mire vélni, hogy a templomban a férfiú nemet csak a szállásiak, meg az iskolás gyermekek képviselik. Még a kurá-

CSERKÉSZCSAPAT, KISPEST

tor is Szamolai Gergő prédikációját hallgatta a lovakrúl meg az alföldről.

— Igaza van kieteknek — szólt a kurátor — bizony ahány ház, annyi szokás. Szép állatok bizony ezek. Hanem furcsa világ lehet az az alföld.

Szamolai Gergő is kiengedett, ha már elhangzott az első dicséret a lovai fölött. Kuncogva kezdett mesélni az ottani szokásokról.

— Megkérdeztem az szatymári gazdától, mondom „mér veti kied olyan mélyre azt a török búzát". Rám néz, azt hitte hibbant vagyok, hogy ilyet kérdek. „Na", aszongya „látszik, hogy nem idevalósi maga, 'iszen elhordi a szél, ha alacsonyabbra teszem a magot.

De már erre megcsóválták a fejüket a decsi gazdák. — Még ilyen bolond fődet, hogy elhordja belőle a szél a magot!

— Homok van ottan, nem föd! — folytatta a Gergő az elbeszélést, a többiek közelebb húzódtak hozzá, úgy hallgatták a szavát, mintha Szerecsenyországból beszélt volna — mindenfelé csak a szegénység. Ezek a szegény állatok se láttak még jóravaló abrakot.

— Nem-e? Hát mit etetnek ott a jószággal?

— Mit-e? Töreket, de azt is csak akkor, ha van, a legtöbbször a kukorica csutát is megőrlik arrafelé. Bizony!

Nagy nevetés támadt erre. Még ilyet ki hallott már? Töreken tartani egyfolytában a jószágot!

Gergő pedig mesélte tovább kalandjait, szörnyűködve hitetlenkedve hallgatták. De hogy még fájuk sincsen, hanem ganajjal fűtenek!

Meg is állapította P. Bogár uram nagy bölcsen:

— Hiába, így látszik meg, hogy a sárközi nép a legkülönb mégis.

Asztalos, az Angyó Judi férje megjegyezte azonban:

— De szekért, azt tudnak csinálni fáinat!

Látszott a gyülekezeten, hogy mindegyiknek fáj a foga egy ilyen mokány pár lóra meg ilyen fáin, könnyű, kis szekérre.

Mikor osztán delet kondult a nagyharang, kifelé illemkedtek a házból, megránti a Bogár Andris gúnyáját az Angyó Judi nénénk férje:

— Állik csak meg egy szóra, nászuram! — Intett a szemivel neki, hogy titkos beszédje lenne vele.

— Ipen én is szólani akartam kietek kendvel — szólt amaz vissza, elértvén a dolgot, hogy ugyanaz fúrja a nászura oldalát is.

— Azt gondolnám, nogy első kapálásig megjárnánk még mi is az alföldet.

— Bizony meglehetne, magamnak is kéne egy pár ilyen mokány ló.

— Jól kikupálna majd nálunk a szegény jószág.

— Meg oszt ez a vigályos kis szekérke se vóna kutya.

— De még különb is akadhatik ott, aszondom.

Ezen a vasárnapon mindenütt erről folyt a szó és a fél Decs határozta el ugyanazt, amit Asztalos úram nagy titkosan kifőzött Bogár Andris kurátorral...

Pintér Ferenc.

SZÉP TURUL MADÁRNAK...

Szép Turul madárnak lankadott a szárnya,
Szörnyű pusztulások érkeztek hazánkra.

Mióta a napfény tündököl felettünk,
Soha ily keserves nem volt még a vesztünk.

Soha még a népünk így szerte nem oszlott,
Lángunk ki nem alvadt, hitünk szét nem foszlott.

Soha a sebeink ily mélybe nem értek,
Soha ily csapások minket még nem értek.

Fönn a fellegekben metsző szelek járnak,
Szomorú sorsunkon sirván-sírdogálnak.

Körösvize mentén írám ezt a nótát,
Fogja fel az Isten a magyarok sorsát.

Téchy Olivér.

SZERVES ANYAGOK TARTÓS KONZERVÁLÁSA.

Dr. Hochstetter egyet. tanárnak, a bécsi anatómiai intézet igazgatójának sikerült új eljárást feltalálnia, amelynek segélyével emberi és állati testrészeket, növényeket természetes alakjukban és színükben lehet tartósan konzerválni. Még a nagy víztartalmuk folytán eddig megfelelően megőrizni nem tudott különféle

gombákkal is nagyszerű eredményeket ért el, ami a természetismeret tanításánál nagy jelentőségű. Képünkön egy orchideát és egy nárciszt mutatunk be konzerválás után. A virágok préselése ezek után már meghaladott állapot. Mennyivel többet ér az ilyen virágokból álló gyüjtemény! Ilyennek összeállítása lesz igazi cserkészmunka!

Száznegyvenkilenc első díjat nyert ez a kis japán pincsi, amely a világ legtöbbet kitüntetett kutyája. Gazdája egy előkelő svájci diplomata, sohasem megy nélküle sehová; ez a babonája. Még a Népszövetség üléstermébe is magával vitte Zsakit (így hívják kutyu barátunkat) s a legbizalmasabb tanácskozásokon is ott van. Ilyenformán titoktartónak is kell lennie — azért néz olyan büszkén és fensőbbségesen, — mert a legelőkelőbb társaságban forog. Legutoljára Barcelonában, a nagy nemzetközi selyempincsi kiállításon tüntették ki a legis-legnagyobb arany-éremmel, — amely majd akkora, mint az egész Zsaki.

141 éremmel kitüntetett japán törpe pincsi.

EMIN.

A P.-I JAMBORE EMLÉKEIBŐL

Irta: *dr. Révész Erich.*

(Folytatás.)

— Csak a kanyarodóig érjünk el!... — fohászkodott — onnan aztán magától fog menni. Elesett, de újra felpattant azonnal, mert a kocsi elkezdett máris visszafelé csúszni. Kétségbeesett küzdelem volt ez. Egyre jobban kifáradt s érezte erőtlenségét s fájdalmát. Végre — félig aléltan lerogyott. Szíve a torkában kalapált, zúgott a halántéka... nem bírta. A súlyos vaskocsi, mint fenyegető óriás állt a földregörnyedt, lihegő fiú fölött.

Eszébe jutottak a cserkésztörvények: Mindenkor segíteni kell! És ő erőtlenül vesztegel itt, mikor mások talán a legnagyobb bajban vannak! Sírni szeretett volna fájdalmában és szégyenében s ekkor, végső tehetetlenségében térdrerogyott a kocsi mellett s imádkozni kezdett. Talán soha nem imádkozott ilyen áhítattal, ilyen őszinte bizalommal elmélyedve. Fogadalmat tett, csak most sikerüljön a terve. Mikor talpraugrott, emberfeletti erőt érzett karjában s nekidűlt újra a kocsinak... s íme... egyre gyorsabban és könnyebben ment. Most voltak a tetőponton. Még pár lépés és lassú gördüléssel magától indult el a kocsi. Emin végtelen hálát érezve ugrott fel s a kocsi egyre gyorsabb iramban száguldott lefelé.

Három perc mulva elérték Eminék őrházát, de megállni nem volt idő, pedig már otthon bizonyosan aggódva keresték szülei a fiút. De a kocsin nem volt fék s mint dübörgő, fékevesztett szörnyeteg száguldott el a kis őrház mellett. — A kanyarodóban harsanva csikorogtak a kerekek, amint kétségbeejtő iramban száguldott el a vaskocsi arra. Végre feltűntek a raktárházak és elérkezett a cselekvés ideje.

Az egyenesben kissé lassúdott a kocsi futása s már látszottak a vágánybakok, mikor Emin egy alkalmas pillanatban megkockáztatta a vakmerő ugrást. Elterült azonnal a földön, véresre horzsolva arcát és lábait, de ideje volt az ugrásnak, mert a következő percben a kocsi hatalmas csattanással nekiszaladt az állványnak s pozdorjává zúzódva széjjelomlott.

Ügyet sem vetve a fájdalmakra talpraszökkent a fiú és futott a raktárépület felé. A hatalmas zajra, amit a kocsi összeütközése okozott, hamarosan megélénkült a sötét, kis teleprész. De ekkor már az iroda ajtaján zörgetett vad türelmetlenséggel. Egy álmos tisztviselő bújt elő legelőször riadtan tekintgetve lámpája fényénél a véresarcú fiúra. Pár szó, izgatott magyarázat s máris megkondult a vészharang s végigsikoltott a segélytkérő riadójelzés. Ez már európaiak, németek fegyelmezett munkája volt!

Pillanatok alatt megélénkült a sötétség, imbolygó fényű lámpásokkal rohantak sötét alakok a kijelölt helyekre... Ekkor a domb felől, ahol Ahren igazgatóék laktak, lövés dördült el, majd gyors egymásutánban még párszor lőttek. Valahonnan egész sortűz felelt rá. Nem volt idő a tétovázásra. A tisztviselő eloltatta a lámpákat, majd puskáját kézbekapva néhány ideérkezett munkással együtt rohanni kezdett a domb felé. Emin mindenhol velük.

Akadálytalanul értek fel a villához, ahol már minden ablak világos volt. Benn izgatottan futkosott több ember. A küszöbön maga az igazgató állt. Balkezét lövés érte, de jobbjában revolvert szorongatott.

— Halló Ahren, ne lőjjön!!!... — kiáltotta a felügyelő. — Mi volt itt...?

— Halló, maga az Schultz! — nyugodott meg az igazgató leeresztve a pisztolyt — ...úgy látszik egy kissé megtámadtak minket!

A továbbiak során kiderült az egész támadás története. A rablók tényleg végrehajtották szándékukat s az éj leple alatt vakmerően körülvették az igazgató házát. A keritésen átmásztak, az egyik felébredt szolgát, aki a kis verandában aludt, leszúrták s a fiúk szobája felől iparkodtak teljes csendben beljebb hatolni. Ezekben a percekben érte őket a riadó zaja. Ép a legjobbkor. A váratlan zajtól megzavarodva menekülni kezdtek. Ahren szobájából kijőve észrevette a kertben a gyanus alakokat s ekkor kezdődött a lövöldözés, melyben ő is sebet kapott, de mint a nyomok mutatják, a rablók sem menekültek épen el.

Közben egyre több és több munkás ért ide a telepről. A sebesült szolgát, akinek sebe szerencsére nem volt veszélyes, ápolás alá vették. Már-már kezdtek lecsillapodni a kedélyek, ám ekkor kétségbeesett sikoltással rohant elő Ahrenné: a kisebbik fiú, Walter eltűnt. Eleinte azt hitték, hogy a lövöldözés zajára elbújt valamelyik szobába, de most a remegő Kurt elmondotta, hogy mikor szobájukból kiszaladtak, látta, amint öccsét valaki ölbekapja, de ő azt hitte, a szolga volt az. Igy hát nyilvánvaló lett a szomorú valóság; a rablók — valószínűleg dús váltságdíj reményében — magukkal hurcolták. Az ottani közbiztonsági viszonyok mellett ez nem is látszott nagyon valószínűtlennek.

Ahren egyszeribe nem törődött sebével. Azonnal indulni akart az üldözésre. Önkéntes jelentkező is akadt elég.

A felügyelő ekkor előkereste a félrehúzódott, levert Emint s elmondatta vele, amit tudott. A igazgató hálásan ölelte magához a derék fiút, aki ép a legjobb időben lármázta fel a telepet, s meg akarta jutalmazni. Emin csak azt kérte, hogy ő is a férfiakkal mehessen. Némi könyörgés után végre megengedték neki s miután a bánya orvosa hevenyében bekötötte Ahren karsebét, felnyergelték a lovakat. Pár perc mulva megindult a sötét éjben a bosszúló, üldöző csapat.

Első, de szerfölött nehéz feladat volt megtalálni a menekülők nyomait. És itt kitünt, hogy milyen nagy hasznát vehetik a megfigyelésben, nyomkeresésben járatos

cserkésznek. Schultz felügyelő, ki a nagy háborúban maga is katona volt, két ügyesebb munkással és Eminnel alkották az előcsapatot s az ő feladatuk volt biztos irányt mutatni a mögöttük jövőknek.

Az első nyomokat fáklyafény mellett keresve még a ház közelében megtalálták. Hamarosan sikerült is követni addig a helyig, ahol a rablók támadásuk idejére visszahagyták lovaikat. A letaposott fű, vérnyomok, ruhafoszlányok és legázolt bozót biztos nyomokat mutattak. De innen aztán két csapás látszott: az egyiken jöttek, a másikon menekültek a támadók, akiknek — mint most már kétségtelenül megállapítható volt — a rablás volt egyetlen céljuk.

Itt egy bányászlámpa fénye mellett vizsgálták meg a nyomokat. A mély füves talajon Emin csakhamar talált tisztán kivehető patkónyomokat, melyek azt mutatták, hogy erre jöttek a támadók. Tehát a másik nyomot kell követni. Jelzéseket hagytak hátra Ahrenék csoportjának s megsarkantyúzva lovaikat a másik csapást kezdték követni. Bármennyire is szerettek volna sietni, a nyomok figyelése miatt óvatosan kellett haladniok. Meg aztán arra is kellett számítani, hogy a rablók valahol megbújva iparkodnak törbecsalni üldözőiket.

— Sokkal jobban meg vannak ezek zavarodva, semhogy ilyesmire gondolnának — vélte a felügyelő.

— Azt sem tudják, hányan üldözik őket — tette hozzá a másik bányász is.

Az éj sötétje lassan, igen lassan a hajnal szürkeségébe olvadt át. A csillagok kezdték fényüket elveszíteni. Ekkor már a hosszan elnyúló vad menderi völgy bejáratánál ügettek.

Ha ide bemennek, könnyű lesz őket követni, mert csak egy út van: a völgyön végig. A Zawat-hágót akarják elérni, hogy a túlsó oldal szerteágozó útjain valamerre eltünjenek előlünk. Ez volt Schultz felügyelő véleménye, amit a másik kettő is helyeselt.

Emin lehajolva vizsgálta a talajt s megcsóválta fejét erre.

— Sebesült van velük s egyre lassabban mennek, alighanem rejtekhelyet keresnek, ahol összeszedhetik magukat — mondta.

A többiek kételkedve hallgatták. Pár perc mulva a kanyarodóhoz értek. Ekkor az egyik munkás meglepett kiáltással mutatott a szembenlevő hatalmas sziklatömbre. Jól kivehetően a világos háttérből, egy mozdulatlan alak állt ott. Az utat figyelte.

— Vajjon a fickókhoz tartozik-e? — kérdezte halkan Schultz.

— Bumm ... — dördült el válaszként a figyelő fegyvere, semmi kétséget sem hagyva többé affelől. A lövést százszorosan verték vissza a szűk völgy sziklafalai.

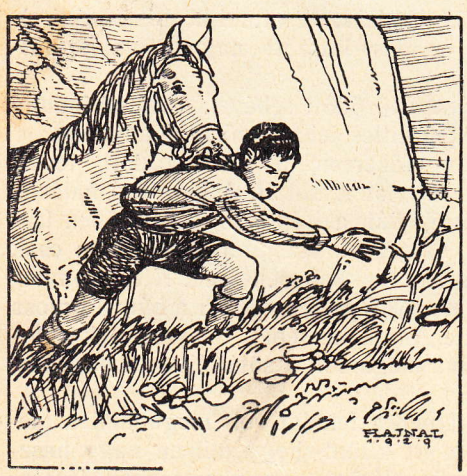

Egy patkónyom friss körvonalait fedezte fel...

A golyó zizegve csapódott le a kitűnő célpontra s így a hajnali csendet pillanatok alatt vad lövöldözés zaja verte fel. Az alak azonnal eltűnt s Eminék gyors vágtatással igyekeztek túljutni a szűk útrészen. Biztosak voltak benne, hogy a lövöldözést Ahrenék is meghallották s azonnal itt lesznek. Kezdett az üldözés érdekessé és veszedelmessé válni.

Térjetek vissza, mert megölöm a gyermeket.

Pár percnyi vágtatás után akadálytalanul túljutottak a veszedelmes szoroson s a völgy kiszélesedett. A nap még nem kelt fel, de már elég világos volt ahhoz, hogy megláthassák az előttük vágtató csoportot. Schultz távcsövet illesztett s lassan figyelte a lovasokat.

— Ők azok ... heten vagy nyolcan vannak ... s ugyancsak verik a lovaikat — állapította meg kis idő mulva.

A sasszemű cserkésznek nem kellett távcső. Ő is észrevette a menekülő rablókat s összeszorított fogakkal, izgatottan keresett valami jelt, valami nyomot, ami elhurcolt kis barátja sorsára utalna. Néha szinte látni vélte az egyik lovas nyergében azt a kis fehérséget, Waltert. Hiába az ő szemét is a szíve vezette. Nagyon aggasztotta a kisfiú sorsa. Ki tudja, mit csinálnak vele a rablók, talán kínozzák talán — végső dühükben — meg is ölik!

Megtalálták azt a helyet, ahol a rablók pihentek. A tépett, véres rongyok azt mutatták, hogy Ahren lövései nem tévesztettek célt az éjjel. Csak tovább, hisz már csak alig negyedóra előnyük lehetett a rablóknak.

Egyre világosodott, de a völgy újra kanyaródott s így elvesztették szemük elől a menekülőket. A talaj is kövessé vált, amint egyre magasabbra törtettek a hágó felé. A kanyarodón túl az útról egy kis elágazás is nyilt. Itt sem látták még a lovasokat.

— Erre mentek! — kiáltott fel Emin a szűk kis ösvénynél.

Leugrottak a lóról. Schultz nézelődött egy darabig, majd bosszús arccal fordult a fiúhoz:

— Nincs itt semmi nyom! Meg aztán ez az ösvény csak valami közeli kőtörőbe vagy mészégető kunyhóhoz vezet, erre zsákutcába jutnának. Nem mehettek erre. Gyerünk a völgyben tovább!

Schultznak igaza volt, a köves talajon semmiféle nyom nem volt észrevehető. De Emin valahogy érezte, hogy erre mentek. Elgondolkozva ment pár lépést, mikor hirtelen egy patkónyom friss körvonalait vélte felfedezni. Izgatottan ment tovább, s csaknem felkiáltott örömében, mert egy kis fehér gyolcsdarabot talált. Megismerte, ez Walter jelzése volt, aki — mint a mesében — ingéből tépett le egy darabkát s ezzel hagyott jelt nekik.

Futva érte vissza az útelágazáshoz, de már a többiek elvágtattak s eltüntek a kanyarodónál. Fegyver sem volt nála, hogy lövéssel adna jelt, kiabálni pedig szintén céltalannak látszott: messze jártak már, nem hallanák meg úgy sem. Kantáron fogta tehát lovát s letört gallyakból kis jelzést hagyva hátra óvatosan megindult a szűk ösvényen felfelé.

Alig negyedóra mulva megérkeztek Ahrenék is ide s csodálkozva látták, hogy a nyom kétfelé válik. Ahren úgy határozott, hogy három emberét Emin jelzései nyomán küldte el, ők hatan pedig a völgyi úton vágtattak tovább.

Ezután az ügy nagyon szerencsés fordulatot vett.

Schultz igen ügyes embernek mutatkozott. Rövid idő mulva feltünt neki, hogy Emin nem követi őket. Egy magasabb pontról távcsővel végigkutatta a vidéket s észrevette a mögöttük és felettük mozgó csoportot. Gyorsan tájékozódott és a lovakat az erdőben hagyva merész sziklamászással iparkodott eléjük kerülni. A megérkező Ahrenéknek is jelt adtak, akik szintén követték őket. Alighogy jó állást foglaltak a felső út egyik sziklaszurdokánál, a másik úton máris megérkeztek a rablók. Leghátul pedig feltünt az a három ember, akit Ahren Emin nyomain küldött el, csak épen Emin nem mutatkozott sehol.

A rablók is azonnal észrevették kétségbeejtő helyzetüket a mindenünnen feléjük meredő puskacsövek között. Most derült ki, hogy súlyos sebesültjeik voltak, akik miatt nem tudtak gyorsabban menekülni. Kénytelenek voltak tehát az utolsó eszközhöz folyamodni.

A vezérük leugrott lováról s csuklójánál fogva maga elé rántotta a remegő kis Waltert is.

— Térjetek vissza a völgybe, mert különben megölöm a gyereket! — kiáltotta Ahrenék felé. És kezében vészt-jóslóan forgatta csillogó handsárját.

Nem lehetett tüzelni, mert esetleg a gyermeket találják, aki az elszánt vad rabló kezében volt. Tárgyalni kellene talán velük, valamilyen módon — váltságdíjról?... szabad elvonulásról? Ahren izgatottan kereste tekintetével fiát e feszült pillanatokban.

Kétségbeejtő csend volt. Mindkét ellenfél a másiktól várta a kezdeményezést. De ebben a pillanatban váratlan dolog történt. Közvetlen a rablók mögött megzörrent egy bokor s villámgyors ugrással a vezér mellett termett Emin. Öklével ercába sújtott s egy rántással kiszakította Waltert a meglepett rabló kezéből. Ez vad üvöltéssel sújtott törével a fiú felé — ekkor kapta azt a mély sebet, amit most láttunk a homlokán —, de még estében átölelve kis társát leugrott vele az alant húzódó mély bokros árokba. Walter meg volt mentve! A következő pillanatban eldördülő sortűz pedig eldöntötte a rablók sorsát. Sebesülten fogták el őket s rövidesen elnyerték méltó büntetésüket.

— Mondanom sem kell talán — fejezte be Waldemár barátom az elbeszélést —, hogy azóta Ahren igazgató fiának tekinti Emint s a legbúzgóbban gondoskodik a derék goláresi bányászfiúk csapatáról. Most is ő utaztatta ide, e keleti jamboreera az örmény cserkészeket. S tőle tudtam meg Emin történetét is, mert e zárkózott, büszke fiú sohasem beszél tetteiről.

*

A hold már magasan járt az égen, mikor barátom elhallgatott. Szótlanul, elgondolkozva a furcsa keleti történeten indultunk vissza a táborba, a holdfényben fehéren csillogó sátraink felé.

A táborban is már teljes csend volt s az őrség feszesen tisztelgett, mikor elhaladtunk a főtéren a parancsnokság sátrai előtt. A magas árbócon hüs szellő lengette a fennmaradt apró, kis színes jelzőlobogókat. Talán a nagy hegyek üzenete volt ez, a sejtelmes, csodálatos, titokzatos Kelet felől . . .

KEDVEZMÉNYES SÁTOR-AKCIÓ.

A jelentkező igények kielégítésére Gazdasági Hivatalunk a Vezetőtiszti Testülettel egyetértve ezidén is rendez sátorakciót. Természetesen ezen sátrak anyagánál és konstrukcióinál a csapatok beérkezett hozzászólásait és tanácsait figyelembe vettük. A sátorakció keretében rendelhetők:

10 személyes örsi sátor B-típusú. (11/R.)
10 „ „ „ Hangya módosítás. (15/R.)
10 „ nagy kúp sátor 4.40 m átmérővel. (22/R.)
250 cm oldalélű rombus-sátorlap (20. sz.), két sátorlap egy négyszemélyes sátrad ad, négyes sátorlap összefűzve egy örsnek elég.
200 cm-es oldalélű rombus sátorlap (19. sz.).
2×3 m nagyságú Gilwell-sátorlap.

Megjegyezzük, hogy az itt felsorolt sátrak állandóan kaphatók, külön hirdetés szerint a Cserkészbolt Szövetkezetben (V., Hajnal-u. 6. Cserkészház), mégpedig azonnali szállításra. Az akcióban résztvevő csapatok viszont csak a rendeléstől számított 6—8 héten belül kapják meg sátraikat, ezzel szemben a Cserkészbolt árainál kb. 10 százalékkal olcsóbban. Ez az árkülönbség épen abból származik, hogy az előzetes megrendelések alapján a gyár egyszerre készítheti el a sátrakat, ami nagy anyag- és munkamegtakarítást jelent, másrészt a raktározásnál veszendőbe menő kamatot is megtakarítjuk.

Hangsúlyozzuk, hogy az akció lényege: az *előbbre való rendelés*. Rendeléseket Gazdasági Hivatalunk május hó 15-ig fogad el. A kedvezményes akció sátor árai 3 hónapon belül való kiegyenlítésre vannak számítva. Ha valaki a rendelés alkalmával fizeti ki a sátrat, a forgalmiadót nem számítjuk fel és a vételárból még 1 százalék kedvezményt nyujtunk. Aki a szállítás alkalmával egyenlíti ki az összeget, annak a forgalmiadót tudjuk elengedni.

Ha a vásárló csapat helyzete indokolja és a szervezőtestület jótállását is nyujtja a parancsnokság — és ez az akció nagy előnye —, akkor a sátrak a rendelés alkalmával beküldött külön kérelem alapján egy-két év alatt is törleszthetők és pedig negyedévi részletekben. Ez esetben 1. az átvételtől számítva a mindenkor fennálló hátralék után negyedévenkint 2 százalék kamat is fizetendő. 2. A sátor árának teljes kiegyenlítéséig a Szövetség tulajdonjogát a sátrakra fenntartja. 3. Egy esedékes részlet ki nem egyenlítése esetén az egész tartozás esedékessé válik.

A sátrak pontos árait közölni ezidőszerint még nem tudjuk, miután erre vonatkozólag a gyárakkal a megegyezés még nem jött létre. Valószínűleg a tavalyi árak körül fognak alakulni. A forgalmi adót *külön* számítjuk, szállítási költségek (teherárúként) azonban a csapatot nem terhelik, kivéve, ha a csapat hibájából express kell az árút szállítani.

A Magyar Cserkész legközelebbi számában az árakat is közölni fogjuk. *Orsz. Gazdasági Hivatal.*

AZ EGYIK LEGHASZNÁLHATÓBB CSOMÓ.

(Tanultam a husvéti orsz. örsvezetői táborban.)

A kiképzés folyamán átvettük a cserkészcsomókat is. Ezzel kapcsolatosan nem egy új dolgot tanultam. Volt alkalmunk azonban új csomókat is elsajátítani. Legnagyobb hatást tette rám s másnap a kötélhídverésnél azonnal kitünő hasznát is vettem a „feszítőcsomó"-nak.

Ugyanis gyakran előfordul, hogy sátrat, bottűzhelyet kötéllel feszesre kell húzni. Erre szolgálnak a sátorkötelekre erősített „kötélfeszítők". Igaz, azonban ezek néha eltörnek s nem egyszer olyan kötelet kell felhasználnunk, melyen nincsen ilyen feszítő. A „feszítőcsomó" segít ezen.

1. ábra.

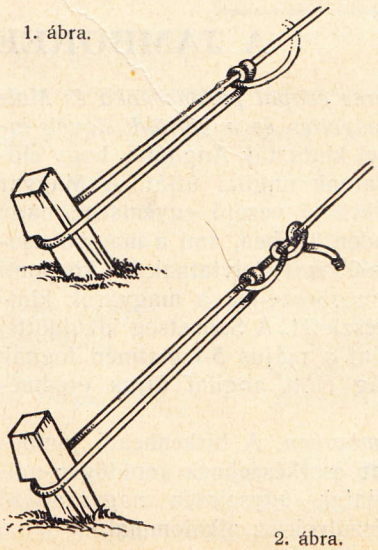

2. ábra.

Megkötése egészen egyszerű. A kötelet a cöveken áthajlítva egy darabon visszavezetjük s újjal erősen kétszer rátekerjük a megfeszített kötélre (lásd első rajz), utána pedig újjunk fölött a megfeszített kötélre szorítónyolcast kötünk.

A csomót összehúzva a megfeszített kötélen ideodatologatjuk, ugyanúgy fog tartani, mint a fa kötélfeszítő.

NYILATKOZNAK A RÉSZTVEVŐK.

Az országos örsvezetői tábor mérlegét leghívebben úgy tudjuk felállítani, ha végignézünk néhány levelet, melyet az örsvezetői táborban résztvett fiúk írtak a tábor befejeztével.

Néhány levéltöredék a sok közül:

„Rövid idő alatt kiképeztek. Érzem, hogy enélkül nem lettem volna jó örsvezető." *W. G.*

„Hálás vagyok a Magyar Cserkészszövetség vezetőinek, hogy felvettek ebbe a nagyértékű táborba engem is." *T. L.*

„Nagyon jól esett a kiképző házi örsvezetők kedvessége." *Sz. E.*

„A cserkészmunkához újra ihletet kaptam és ezt a fiúk kedvességének, a vezetőségnek és annak a vidám jókedvnek köszönöm, amely mindenhol meglátszott. A koszt is jó volt, bár a fejadagokat túlságosan nagyoknak találtam néha . . ." *Cs. A.*

„Tetszett a rend, a fegyelem, mely 380 fiút egy és fél perc alatt együvé hozott. Tetszett a vallásosság. Tetszett a sok mosolygó, kacagó szempár. Tetszett a sok velős, tartalmas beszéd. A forgószínpad sok tanulságos látványa. Tetszett az, hogy a Cserkészpark ilyen gyönyörű vidéken fekszik . . . Testileg, lelkileg felüdültem, megerősödtem, ezért köszönetet mondok a vezetőségnek . . . kifogásom nincs, azaz, hogy egy mégis volna: a tábor tartson sokkal, sokkal tovább!!! . . ." *G. I.*

„Nagyon szép volt Sík S., Koszter Atya és Velősy Béla beszéde és Polcsi bá nagy cserkésztudása." *B. K. F.*

„Az előadások és forgószínpadok nagyon tetszettek." *N. A.*

„Az örsvezetői tábor várakozásomon felül sikerült . . . A nagyszerű előadók komoly intései mellett nem hiányzott a jókedv sem." *S. Z.*

„Eljönnék mégegyszer, ha lehetne." *Sn. Z.*

„A kézügyességek tetszettek legjobban. A híresebb cserkészírók előadása villanyozott fel a cserkészszellemnek bennem való tökéletesítésére . . . A kiképzés összeállítása kitűnő volt." *Na. A.*

„Legjobban tetszett a krinolinozás, csomótanulások, ránts-pirítás, szalonnasütés." *T. A.*

„A táborban nagyon tetszett nekem az egésznek tervszerű, gyors lepergése. Nagyon okos volt, hogy a cserkészet majdnem összes vezetőit bemutatták nekünk." *S. F.*

„A táborban leginkább a pontos napirend, a fegyelem és a jókedv tetszett." *Cz. L.*

„Rám a beszédek tettek nagyobb hatást." *Cs. L.*

„Rám nézve azt a benyomást tette, amikor ide beléptem, mintha a cserkészet gazdag tárházába léptem volna be, ahonnan most meggazdagodva megyek ki." *T. L.*

„Az ötödik örsvezetői táborra először kétkedéssel gondoltam. Mégis eljöttem és nem bántam meg. Az oktató fiúk úgy magaviseletükkel, mint tudásukkal megnyerték a rokonszenvünket. Jövőre is így kellene rendezni, de nagyobb létszámmal. A rajparancsnokok igazán testvériesen viselkedtek velünk szemben." *V. L.*

„A táborban jól éreztem magamat. Fárasztó volt ugyan, de ez az igazi cserkészélet. Sok szeretettel gondolok rá." *M. E.*

„Ha tehetem, még eljövök." *Z. J.*

„Legjobb volt a jánoshegyi kirándulás." *K. A.*

„Különösen tetszett Sík S., Koszterszitz J. és Velősy B. Minden örsvezetőnek el kellene egyszer jönnie ide." *K. V.*

„Jövőre is el szeretnék jönni! Igaz, hogy jobb szerettem volna, ha az elveszett bicskám meglett volna. De így is nagyszerű, kolosszális volt." *P. I.*

„Isten adjon még sok ilyen tábort valamennyiünknek." *L. S.*

„Szerintem ez az örsvezetői tábor volt a legjobb, amelyben eddig voltam. Sokat tanultam." *M. T.*

„A tábor legfőbb haszna, hogy a cserkészismereteket gyakorlatilag megtanultam . . . A tényleges örsvezetőnek nagyon jó iskola, néhány napra újra cserkésszé lenni. Igy sokkal jobban megértjük, hogy mit bírnak a fiúk, mi tetszik és mi nem tetszik nekik . . . Megtanultam, hogy még nagyon sokat nem tudok. Ez jó iskola volt a cserkésztudomány megszerzésében való buzgalmam fejlesztésére . . . Jó látni, hogy így is lehet élni, erősen, tisztán, szabadon, vidáman, az Isten és a cserkészet törvényeinek gyönyörű harmoniájában. És jó látni, hogy ez jó élet." *B. L.*

„Mikor idejöttem, nem nagyon ismertem a cserkészet céljait, mivel a csapatban nem sokat hallottam felőle, itt azonban rájöttem és igyekszem ezt a csapatban elterjeszteni." *L. K.*

„Különösen az tetszett, hogy a vezetőink is igazán cserkésziesen viselkedtek. Igen magas társadalmi állású emberek látogattak el a parkba."

„Nagyon tetszett, mert nem csak az étel volt jó, hanem a lelki táplálék is arányban volt az étellel s talán még sokszorosan felülmúlta." *B. D.*

„A kételyek eloszlottak és tapasztalatokkal, tudással megrakódva távozhatok." *U. J.*

„Csak az a baj, hogy kevés volt az öt nap." *B. L.*

„A tábor egészen megváltoztatta a nézeteimet. Most egészen más a véleményem a cserkészet felől. Igen sokat tanultam. Szeretnék még máskor is eljönni." *F. B.*

„A lelkemben elviszem az igazi örsvezetői szellemet." *Bo. L.*

„. . . de most látom, hogy bizony a gyakorlati részekben igen hiányosak voltak az ismereteim. Ezeket a hiányokat az örsvezetői tábor kipótolta." *S. L.*

„Az V-ik örvezetői tábor váratlanul kellemesnek és jónak bizonyult. Őszintén szólva, nem vártam ennyit a tábortól. Várakozásomat felülmúlta, különösen a kiképzés kitűnősége. Biztosan tudom, hogy olyan fiú nem ment haza, aki ne lett volna az öt nap alatt jobb cserkész." *R. Gy.*

„A táborban megtanultam, hogy hogyan kell egy jó örsvezetőnek a táborban viselkedni." *L. I.*

„Kívánni valóm az, hogy a legközelebbi táborba ismét elmehessek." *W. A.*

„Itt a vezetők valóban jó példát mutattak és ezzel érte el a tábor, legalább rám nézve, a legnagyobb eredményt." *Br. F.*

„A hárshegyi örsvezetői tábor életem legjobb és legeredményesebb tábora volt. Legjobban tetszett a testvéri összetartás és a gyors munka."

„Ha mindazt, amit ebben a táborban tanultam, jól fogom értékesíteni tudni, akkor azt hiszem az örsöm példás lesz. Különösen a vezetők és a Hök. vezetők önfeláldozó munkája és jelleme tette számomra a tábort felejthetetlenné. Én is olyan szeretnék lenni és olyan is leszek, mint ők." *M. M.*

A JAMBOREE IRODA HÍREI.

Temesi Győző, a jamboree csapat parancsnoka és Molnár Frigyes parancsnok-helyettes és a külföldi ügyek intézője a kenti cserkészekkel kiutaztak Angliába, hogy előkészítsék a magyar csapatnak angliai útját. A Magyar Cserkészszövetség e két kitűnő vezető egyénisége nagy körültekintéssel jár el minden ügyben, ami a magyar csapatot érdekelheti. Tárgyalásokat folytatnak a központi jamboree-irodával, hogy megbeszéljék a magyarok kiutaztartózkodásának minden részletét. A Szövetség kiküldöttei minden valószínűség szerint a május 5-i matinén fognak beszámolni a nyilvánosság előtt angliai útjuk eredményéről.

Repülőgép-modell a jamboreen. A birkenheadi jamboreen az ott egybesereglett cserkészeknek repülőgép-modelleket is fognak bemutatni, úgyszintén nagyszabású „sárkány"-bemutatásra készülnek ez alkalommal.

A Jamboree Irodának közleményei.

A birkenheadi jamboreen a következő fő istentiszteletek lesznek:

1. Aug. 4-én d. e. 11 órakor a Canterbury-i érsek a tábor területén nagy Te Deumot tart.

2. Ugyanakkor róm. katolikusok részére ugyancsak a tábor területén Boune bíbornok, wesminsteri érsek tart ünnepélyes szentmisét.

3. Aug. 11-én d. u., még később meghatározandó időpontban, a liwerpooli katedrálisban a liwerpooli püspök tart istentiszteletet.

4. Ugyanaznap d. u. 3 óra 30 perckor róm. katolikusok részére litánia és áldás a legméltóságosabb oltáriszentséggel a táborban.

5. Ugyanaznap d. u. még a tábor területén is lesz egy

közös felekezetközi istentisztelet, melyet főképen anglikán szokások szerint tartanak meg.

A táborparancsnokság felkéri mindazokat a különböző felekezetű papokat, akik a tábor területén tartózkodni fognak, hogy vallási kérdésekben legyenek segítségére.

A Jamboree Iroda felszerelési bizottságának hiv. közlése.

A felszerelési bizottság biztosítani akarja az angliai úton a résztvevők valamennyi cserkészének, öregcserkészének és cserkésztisztjének egységes ruházatát és felszerelését. Miután a teljes felszerelés sokba kerül, azért csak a legszükségesebb ruházati cikkek egyöntetűségét írja elő. Az alább felsorolt ruhadaraboknak szín és szabás tekintetében is teljesen egyezőknek kell lenniök, sőt arra kéri a résztvevőket, hogy a nagyon kopott, pecsétes vagy szakadozott ruhát is lehetőleg cseréljék ki.

Az előírt felszerelés a következő: Kalap, árvalányhaj, boglár, két gyapjúing, négyszegletes nyakkendő, nyakkendő-gyűrű, cserkész-öv, loden nadrág, két pár jamboree harisnya, cserkészbot, loden körgallér, torna-trikó, háromszögletű Hungária-jelvény, trikó-pajzs. A vízirajokhoz beosztottak részére kalap helyett pákász-sapka és körgallér helyett viharkabát értendő.

Fenti darabok az eddig használtaktól részben eltérnek. A minták a Cserkészboltban (Bp., V., Hajnal-u. 6. sz.) megtekinthetők.

Hogy ezen daraboknak a beszerzését megkönnyítsük, minden résztvevő részére, aki igényli, a jamboree-iroda utalványt állít ki, amelynek ellenében a Cserkészbolt a vásárolt árúk értékének 10 százalékát elengedi, illetve az összeget a Szövetség mint a résztvevők indirekt segélyét a Cserkészbolt részére megfizeti. A vásárlásnál az eljárás az, hogy a jamboree-irodától először egy utalvány szerzendő be akár személyesen, akár postán és a Cserkészboltnál ezen utalvány benyujtása mellett lehet a vásárlást eszközölni. Rendkívül indokolt esetben, amennyiben az illető még az utalvány nyujtotta támogatás segélyével sem tudná az előírt ruházati felszerelést beszerezni, a Szövetség nagyobb segélyt is nyujt felszerelési célokra. Ez azonban csak kivételes eset lehet és a csapatparancsnok személyes záradékolásával ellátott, közvetlenül a jamboree-irodának küldött külön folyamodványban kérendő.

Amikor a vásárló a jamboree-irodától az utalvány kiállítását kéri, ugyanakkor közlendő az is: a) Mit akar beszerezni? (Felsorolni!) b) Mit nem akar beszerezni? c) Mikor akarja beszerezni?

Ennek könnyebb eszközlésére az összes résztvevőknek küldünk ki a közel jövőben megfelelő nyomtatványt. Igen nagy súlyt helyezünk az adatok pontos kitöltésére, mert a Cserkészbolttal csak annyi jamboree-felszerelést és arra az időpontra biztosíttatunk, amennyire és amikorra az igénylések vonatkoznak.

„JÓL TUDOM-E A CSERKÉSZFIZIKÁT?" — PÁLYÁZATUNK MEGFEJTÉSE.

Hát bizony nem mindenki tudja jól a fizikát. Sok pályázat érkezett be, melynek megfejtése hibás volt. A tanulság belőle, hogy e legegyszerűbb pályázatnál is vigyázni kell, mert „nem minden könnyű, ami annak látszik".

Helyesen fejtették meg: Boné Géza 25, ifj. Vörös János 10, Gábos Rezső 460, Harkay Pál 118, Lám Károly 911, 294 „Fecske" örs, Mauritz Sándor 88, Ágner Gyula 264, Gyenes László 157, Bakcsy József 264, Piroska Vilmos 3, Weber Géza 41, 67 „Sólyom" örs, Eöry Ferenc 67, Sztermen József 760, Hornung Béla 264, 264 „Sólyom" örse, Bajkó György 270, Órvay István 348, Mészáros Sándor 203, Varga György 460, Guzikovszky Béla, Kranauer Endre 169, Balogh Gyula 171.

Jutalmat nyertek sorshúzás útján: I. Sztermen József 760. csapat, Eger. II. Harkay Pál 118. cs.-cs. Kecskemét. III. Kranauer Endre 169.

A helyes megfejtés a következő:

1. A vastagabb hengerre nem nehezebb, hanem könnyebb súlyt kell akasztani.

Ez tulajdonképen hengerkerék, melynek munkája olyan, mint a kétkarú emelőé. A vékonyabb henger sugara a teher karja (a); a vastagabb pedig az erő karja (b). Ahányszorta hosszabb az erő karja a teher karjánál (a b-nél), a tehernél annyiszorta kisebb erőnek kell azt húzni. Itt az erő karja kétszerte hosszabb a teher karjánál, tehát a ráfüggesztett súlynak kétszerte könnyebbnek kell lennie a tehernél, vagyis 2.5 kg-mal tudjuk felhúzni az 5 kg-os súlyt, ha nem számítjuk a súrlódást (kötél, tengely, levegő).

2. A serpenyőt tartó drót hosszúságával nincs befolyással a mérleg pontosságára, legföljebb súlyával. Tehát nem a drótból kell elvágni, hanem a mérleg karjait kell egyenlő hosszúra csinálni. Mert a mérleg is kétkarú emelő és ha azt akarom, hogy egyensúlyba legyen, a forgatónyomatékoknak egyenlőknek kell lenni. A forgatónyomaték: a súly és a kar szorzata. A súlyok egyenlők, tehát a karoknak is egyenlőknek kell lenni.

3. A gerenda A) vége magasabban áll, de mivel a gerendából nem igen szoktak faragni, azért a B) végét alátámasztom, hogy magasabb legyen. De ha mégis mindenáron faragni akarunk, akkor mindegy, hogy az A) végen alulról-e vagy felülről faragunk. Helyesebb, ha alulról faragunk.

ÚJ BETŰREJTVÉNYEK.

A kisebbek részére a következő betűrejtvényeket tűzzük ki:

1. **a** / **paszuly**

2. út — út

3. **kány** **kány**

Megfejtési határidő: május 10. A megfejtők között két pályadíjat sorsolunk ki.

KI SZEDI ÖSSZE AZ ELBUJTATOTT SZAVAKAT?

Tudvalévő, hogy a cserkész
Fejelágyára nem esett:
Megkívánható tehát, hogy
Gondolkozzék egy keveset.

Jelen versben több másokkal
Strófánkint egy szó is akad,
Épen e szót kinyomozni
Lesz jelenleg a feladat.

Mert ha ezen szavakat majd
Megtalálod szépen rendben,
Egy derék cserkész-szabállyal
Állasz, édes fiam, szemben.

Segítségül annyit mondok
Gyengéd magyarázat gyanánt,
Hogy ezt a cserkész-parancsot
Jól ismerjük mind egyaránt.

Minden cserkész szive mélyén
Híven hordozza magával,
És egész viselkedése
A rejtett mondásra rávall.

Eddig terjed segítségem.
De megjegyzem ezzel szemben,
Hogy a megfejtésre nézve
Megbizom a cserkész-szemben.

Szigorú a titoktartás,
Lecsukom hát titkom mélyét:
Remélem, hogy minden cserkész
Ismeri jól a törvényét.

Mikroszkóp.

Aki meglelte az elrejtett szavakat s összeállította, amit Mikroszkóp bácsi e versben ravaszul szétszórt, az küldje be megfejtését május 10-ig.

A helyesen megfejtők jutalma: I. díj 5 P, II. díj 3 P, III. díj 2 P.

TÖRETLEN UTAKON

ELBESZÉLÉS: ÍRTA VELŐSY ELEK

Különben sem az a célunk, hogy itt, a mi kis városkánkban kössünk üzleteket. A pesti nagy játék-kereskedőkkel szeretnénk összeköttetésbe lépni. Azok tudnának forgalmat csinálni. Sőt — de ezt még Andrisnak sem mertem megemlíteni — Németországra is gondoltam, az ottani szédületes arányú karácsonyi vásárokra. Hej! ha oda „elsózhatnánk" egy-két vagón árút . . . De hopp! Hogy is mondta Slajmi a kezdet kezdetén?

„Csak le onnan a bakról!"

*

Szó, ami szó: a Bánát-utcai kis műhelyben komolyan nekilendült a termelő munka. Már harminc-negyven lépésnyiről hallatszott a gyalugép mély búgása, amelyhez a szalagfűrész szaggatott sivítása adta a kíséretet. Nemcsak gyerekek, hanem felnőtt járókelők is meg-megálltak a szokatlanul tiszta ablakok előtt és gyönyörködve nézték a gépek mellett dolgozó legények szapora, ütemes munkáját. (Érdekes, hogy az ablakok tisztasága sok jó „kuncsaftot" szerzett András mesternek.) Az első munkánk három „hokkerli" volt a szomszéd hentesék részére. A szerény kezdet után már egy üzletberendezés és egy konyha-bútor készlet következett. Mindezt azonban csak úgy „félkézzel", mellesleg készítettük, mert a fiatal főnök egy pillanatra sem tért el a kitűzött céltól: a gyermekjáték-készítéshez vezető útról.

Első dolga volt, hogy az inasok útján megszerezte a városban található valamennyi narancsos- és cukros ládát. Kis fiaim kipirult arccal szolgáltatták be a zsákmányt és büszkén jelentették, hogy „alkudtunk ám!" Az ügyesebbkezű gyerekeket munka után berendelte, hogy szedjék szét a ládákat. Nosza volt kopácsolás! Az egész udvar visszhangzott tőle. Pedig vigyázni kellett nagyon, mert Andris bátya csak az ép deszkák után fizetett. A sérült darabokat felaprították és kötegekben eladták tűzgyújtónak. A szegek kiegyenesítésével már nem vesződtek. Használt szeg — kétszeres munka.

Gyalulás után — ami a gyorsforgású gépen pillanatok műve volt — a rajzoló asztalra kerültek a deszkák és Sanyi boszorkányos ügyességgel telerajzolta azokat, miközben arra is ügyelt, hogy a szegek helye és görcsök lehetőleg a hulladékba kerüljenek. No alig került oda egyéb. András ugyanis eleinte napokon keresztül ott állt a „művész úr" háta mögött és csak úgy ontotta a gyakorlatias ötleteket, tanácsokat.

— Várj csak! Ott lenn, a két alak között még van hely. Onnan kihozunk két talpat és . . . látod! egy bólogató csacsinak a fejét. A kettes nagysághoz.

— De ezek a keskeny részek már igazán semmire sem valók, úgy-e?

— Hát tudod! . . . . nagyszerű! papírvágókésnek épen megfelelnek. Majd csontszínűre festjük, vagy mahagónira pácoljuk. Szép lesz az . . . a nyelén valami mutatós székely faragással . . .

És így ment ez szakadatlanul, míg az ipse hozzá nem szokott a takarékossághoz. Egyesek megmosolyogták András aprólékos utasításait, pedig nem volt igazuk. Mert az anyagpazarlás egyúttal az emberi munka eltékozlása. Pótolhatatlan bűn mind a nyersanyagot termelő munkással, mind az árúcikket vásárló közönséggel szemben. Ezt egyesek nehezen fogták fel. Slajmi megmagyarázta nekik:

— Kevés üzleti szellem szorult belétek, asztalosok! A nyersanyag, a fa mindaddig nem sokat ér, amíg emberek kezébe nem kerül. De rögtön fontos dologgá válik, ha kivágják, felfűrészelik, ideszállítják, egynéhányszor átrakják. Egy csomó emberi munka fekszik most már benne. Ha ezt a deszkát úgy hübelebalázs módjára elprédáljuk: mondjuk, csak a közepéből szabunk ki valamit: azzal sok ember idejét és munkaerejét pocsékoltuk el. Mert mit fizethetnek az olyan munkásnak, aki olyasmit termel, aminek jórésze hulladékba kerül?

— Slajmi, te tévedsz! — ellenkezett az egyik önérzetes famunkás. — Mert a hulladék még nem elpocsékolt anyag. Azzal még füthetünk, hogy egyebet ne mondjak.

András a szorongatott pénztáros segítségére sietett:

— Nem is anyagpocsékolásról, hanem az emberi erő pazarlásáról beszélt Slajmi. Az pedig nem lesz kevesebb, ha deszkával fűtünk hasábfa helyett. A hulladék felhasználása is újabb munkával jár: azért jobb, ha minél kevesebb a hulladék.

Kezdetben, míg egy rúd mellé tört a sok csikó, az eféle viták nem mentek ritkaságszámba.

Slajmi és Bartók már jobban megértették egymást. Hamarosan úgy összeszoktak, hogy alig lehetett őket egyedül látni. A könyvelő úrral különben egész estéket töltöttem együtt, hogy fogékony koponyájában lerakhassam a mindennap szükséges könyvviteli tudás alapjait. Szenvedélyes rendszeretete hathatós segítséget nyújtott abban. Hiszen már az nagy dolog volt, hogy soha, semmi pénzért nem halasztott másnapra valami feljegyezni valót. Amit kiadott vagy bevett, amit rendelt vagy szállított, azt aznap beírta a könyveibe, még ha túlóráznia kellett is miatta.

Nem is sajnáltam a ráfordított fáradságot. A pontos könyvvezetésnek köszönhettük azonban, hogy mindig tisztán láttuk vagyoni helyzetünket, hogy az önköltségi árak kiszámítása nem okozott fejtörést és — és az talán a legfontosabb: hogy nagyon meggondoltuk, míg valamire kiadtuk a pénzünket. Hány látszólag sürgős, de valójában felesleges költekezés maradt el csak azért, mert a könyvek számoszlopai rideg, józan „vétót" emeltek ellene.

A háromezer pengőnek bizony hamarosan a nyakára

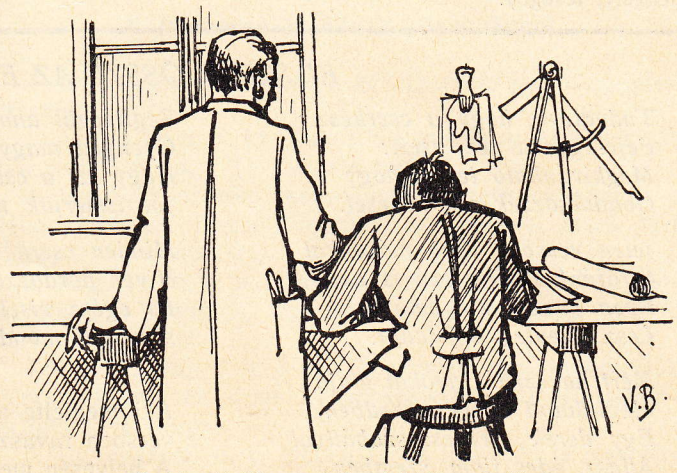

Andris ott állt a „művész úr" háta mögött.

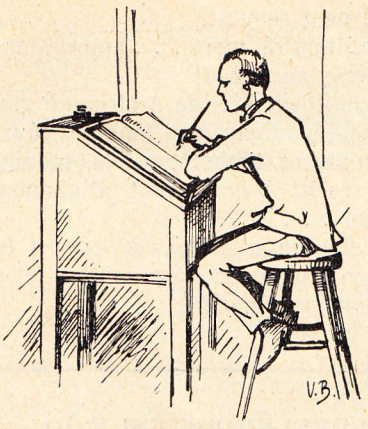

Mindent még aznap beírt a könyvbe.

hágtunk, bár a gépeket részben váltóra vettük és a fiúk a fele-bérüket befizették az üzletbe. Ugy gondolkoztak ugyanis, hogy ha ez a vállalat nem létesült volna, még ennyi keresetük sem lenne. Viszont igen jól tudták, hogy annál kevesebb jut mindegyiküknek, minél többet kell kamatra fizetnünk.

Ugy bizony! A forgó tőkére újabb háromezer pengő hitelt kellett kérnünk Barabás úrtól. Megadta jószívvel, mert már többször tájékoztatta magát az üzlet menetéről és meg volt elégedve az eredménnyel. Ez alkalommal megígérte, hogy személyesen ellátogat kis birodalmunkba, amelyről annyi szépet tudtam mesélni.

Előbb azonban más látogatót kaptunk. A dolog így történt:

Este volt már, András gondolkozva járt fel s alá a műhely közepén. Kétoldalt némán pihentek a gépek és gyalupadok. Minden tiszta volt, forgácsnak, fűrészpornak semmi nyoma. A gyaluk szép sorjában állták a haptákot, a csavarszorítók nagyság szerint sorakoztak a polcon. A lámpák már nem égtek, csak az iroda üveges ajtaján szűrődött be némi tompított világosság.

Kopogtattak. Slajmi beszólt:

— Andris, légy szíves! Keresnek!

— Tessék, itt vagyok! — És kilépett az irodába.

Görbelábú, tömzsi emberke állott előtte és széles mosollyal bemutatkozott:

— Bördös Mihály vagyok, kremalássan, Bördös, Budapestről, a Szalay és Társa cég nevében szeretnék önnek ajánlatot tenni.

— Tessék helyet foglalni.

— Talán inkább ott bent, négyszemközt . . .?

— Nem, nem, ez mégis csak rendesebb helyiség, mint a műhely. S a pénztáros és könyvelő előtt nincsenek titkaink.

— Hát persze, persze, nagyon természetes, elsőrangú. Mégis jobb szeretném kettesben, méltóztatik tudni . . . utasításom van rá . . . kremalássan!

— Ha úgy tetszik, legyen! Kérlek, menjetek át a műhelybe. Rögtön az első gyalupadon (jól megnyomta ezeket a szavakat) feküsznek az új szaklapok, azt olvashatjátok!

Se a Bartók, se a Slajmi nem esett a feje lágyára. Megértették, hogy Andris nem akar tanuk nélkül maradni. Szó nélkül bevonultak a szomszédos terembe, egy ideig ott motoszkáltak az első munkapadnál a folyóiratok között, azután jó hangos lépésekkel végigmentek a helyiségen, felgyujtották a legtávolabb eső lámpát és — halkan, macskamódra visszaóvakodtak az irodaajtóig. Persze négykézláb, nehogy az árnyékuk az üvegajtóra vetődjék. Megfogták egymás kezét és vártak.

A tárgyaló felek nyugodtan beszélgettek. Az idegen szaporán, Andris lassan.

— De kérem, a kezdet kezdetén vagyunk, még nincsenek áraink. Hogy akarja ön az összes termelésünket átvenni?

— Az nagyon egyszerű, kremalássan. Azért van nekünk sok évi tapasztalatunk az üzleti életben. A főnök úr mondta is, mielőtt elindultam: „fő a tapintatosság és előzékenység, hiszen tudja, ahogy mi mindig szoktuk. Azoknak a fiatalembereknek a hóna alá kell nyúlnunk. Kell hagyni, hogy keressenek. Leben und leben lassen. Hiszen tudja!“ - - Hát kremalássan, én az önök árai nélkül is hajlandó vagyok ajánlatot tenni: a mindenkori önköltségi áron felül adunk önöknek netto tíz percentet . . . azaz százalékot. No? Mit szól hozzá, kremalássan? Fényes, mi? Semmi kockázat, semmi utánjárás. Itt a műhelyben átvesszük az egész termelést. Gilt?

Andris nem felelt rögtön. Slajmi rövid és hosszú kézszorításokkal megtáviratozta Bartóknak a véleményét:

— Nem rossz! Ad tizenötöt is!

Az érdemes üzletember ismét felvette a szót:

— Mit habozik, kedves mester? Van itt gondolkozni való? Hát nézze, kremalássan: megfelezem az én províziómat úgy, hogy a főnök ne is tudjon róla és adok tizenkét percen . . . azaz százalékot. De azt csak magának. Nem az üzletnek. Erről ne szóljon senkinek!

Andris még mindig hallgatott, amin a két úrfi az ajtó túlsó oldalán nagyon csodálkozott:

— Dühös! Baj lesz! — jelentette a hangtalan Morsegép. Az ügynök azonban a hallgatást beleegyezésnek vette és félretéve minden elővigyázatosságot, újra megindította a kereplőjét:

— Okosan teszi, fiatal barátom! Nagyon okosan teszi, hogy elfogadja. Abból a kisfizetésből nem lehet élni, muszáj néha úgy „svarcba“ is keresni, kremalássan. Ha csak ketten tudunk róla, akkor az rendes dolog. Tudja, nem szeretem, ha valaki adja az erkölcs-csőszt, a becsületest. Én mindig azt mondtam, hogy az üzlet is más . . .

— . . . meg a vallás is más! — vágott közbe Imróc, aki épen „'csés jóestét!“ kívánva az irodába lépett és egy lélekzettel folytatta: Hát maga mit keres itt, Gyémánt úr? Mióta vannak ilyen jóban a mesterrel? Talán neki is elmondta, amit egy vasárnap délelőtt ott a Kálvária-dombon mesélt?

— Én? Gyémánt úr! . . . Kálvária! . . . Vasárnap? Mi az, hogy mi az? Egyáltalában kihez van szerencsém?

— Kálmán Imre vagyok, Dávidka, egyik főrészvényes! És nézze, ne tagadja! Maga a Kálvária-dombon egy igen kellemetlen külsejű úriemberrel beszélt olyan hangosan, hogy minden szavát hallanom kellett. Rólunk is elmondott egyet-mást . . .

— Kikérem magamnak! Uraságod álmodott! Én egész egyedül voltam a Kálvária-dombon . . .

— Helyt vagyunk már! Szóval ott volt! És — saját magával beszélt. Mondtam, hogy egy kellemetlen kül . . .

— Uram! Uram! Ön sérteget egy békés polgárt?

— Csakis! Mert az a polgár nem is olyan békés, aki minket, tacskókat, az újja köré akar csavarni?

— Le-he-tet-len! — álmélkodott az ál Bördös Mihály.

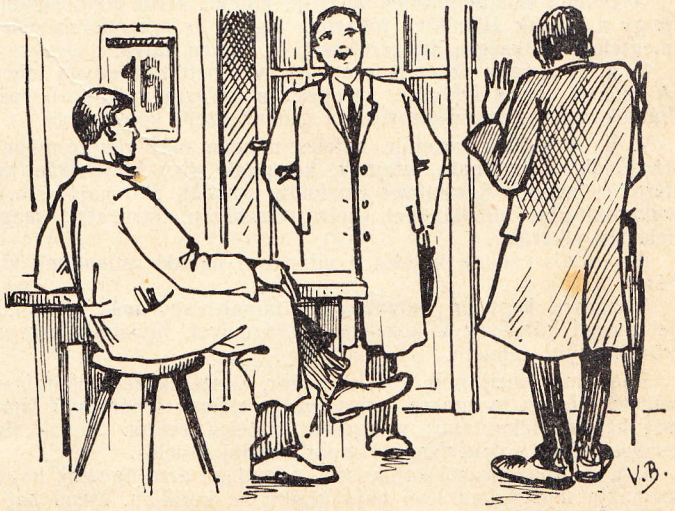

Hát maga mit keres itt, Gyémánt úr?

Maga talán titkos rendőr? Vagy pláne detektív?

— Á, dehogy! Vasesztergályos vagyok!

— Megvan a véleményem azokról is, kremalássan! A multkor egy szaktársa inzultálni akart a szállodám előtt, de erélyesen rászóltam . . .

— . . . a második emeletről! Tudom az esetet, ott voltam! Ké-rem-a-lás-san!! — nevetett Imróc s a házaló ügynök vállára tette izmos tenyerét.

Andris végre közbelépett:

— De kérlek, Imre, mi van veled? Honnan ismered ezt az urat? Üzleti ügyben keresett fel és igen kedvező ajánlatot tett . . .

— Remélem nem ígértél még semmit?

— Nem! Egy szót sem szóltam rá, mert . . . hopp! Megszökött a jómadár? No ennek megadtad!

— Utánamegyek! — rikoltotta Imrác, de Andris lefogta.

— Maradj csak, hadd menjen! Csak nem fogsz ágyúval szúnyogra vadászni? Nem jön ez többet errefelé, tudom!

— Nem! Csak legyünk résen! A mai orrot alighanem visszakapom tőle kamatostól . . .

De már erre Slajmi is előbujt a „párjával" együtt és miután Imrác körülményesen kimagyarázta magát, a jeles pénztáros bátortalan hangon megjegyezte:

(Folyt. köv.)

ÜGYES ZSINEGFELTEKERÉS.

Mennyi baj van a spárgákkal! Az ember beteszi a fiókba s azok „maguktól" összegubancolódnak.

Gyors és ügyes feltekerési mód az, ha az ember a zsineget hüvelyk- és kisújja között nyolcas alakjában ide-oda vezeti. A feltekerés befejezése után a végét rögzíteni kell, még pedig úgy, hogy bármikor könnyen, lehetőleg egy rántással kibonthassuk.

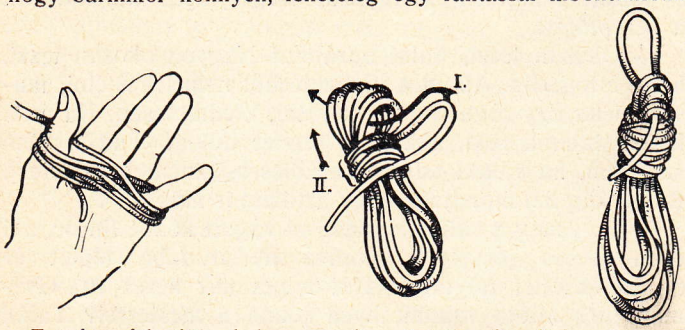

Ezt úgy érhetjük el, ha a nyolcasok közepét néhány tekercscsel összekötözve a zsineg végén „hajlást" készítve azt a nyolcas egyik nyílásán átdugjuk s hogy ebben az állásban megmaradjon, a keresztbetekert meneteket feltoljuk, amíg az az átdugott hajlást megszorítja.

Ha e kiálló zsinegvéget meghúzzuk, az egész tekeredés könnyen kibomlik.

JÓL BEVÁLT ZÁSZLÓFELERŐSÍTÉSI MÓD.

Jeladásnál legtöbbször úgy szokták botra erősíteni a jeladózászlót, hogy a zászló széleire varrt szalagocskákat három helyen a bothoz kötözzük a zászló segélyét. Hátránya e módszernek, hogy a többszöri lekötözés miatt a zászló felszerelése soká tart. Kitűnő mód, ha a zászlófelszerelést úgy végezzük el, hogy a

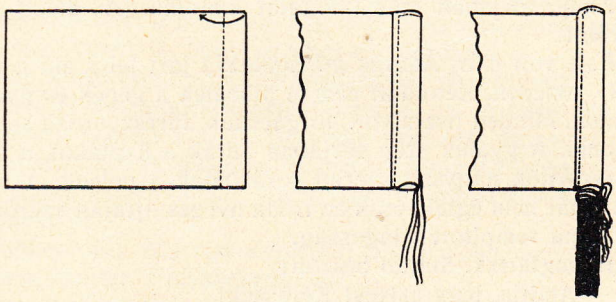

jeladózászló egyik szélét levarrjuk. Az így keletkezett rés egyik végét bevarrjuk, a másik végére pántlikát kötünk. Felszerelése úgy történik, hogy botot a résbe dugva a pántlika egyszeri megkötésével felszereltük a zászlót. Igy tehát egyetlen kötéssel erősítettük fel, ami a réginél sokkal gyorsabb és megbízhatóbb mód.

A m. kir. belügyminiszternek a m. kir. kereskedelemügyi miniszterrel egyetértve kibocsátott 220.129/1928. VI. d. td. számú rendelete a magyar belvizeken közlekedő evezős és vitorlás csónakok közlekedésének szabályozása tárgyában kivonatosan.

1. §. Minden csónak (ladik) tulajdonosa köteles arra ügyelni, hogy a mozgásban lévő csónakban tartózkodók közül legalább egy személy, mint a csónak vezetője evezésben (vitorlázásban), kormányzásban és úszásban kellően járatos legyen.

A csónak tulajdonosa és vezetője köteles arról gondoskodni, hogy a csónak állandóan jókarban legyen és a rendeltetésének megfelelő szükséges felszereléssel el legyen látva.

2. §. A csónak vezetője csak 16 évet betöltött egyén lehet. A csónak helyes kikötése, vezetése és az arra vonatkozó szabályok megtartása elsősorban a csónakvezető kötelessége.

7. §. A csónak vezetője köteles minden más vizijáróműnek (hajónak, kishajónak, tutajnak, kompnak stb.) idejekorán kitérni és minden úszóművet (malmot, uszodát, álló hajót stb.), valamint úszó munkagépet (kotró, emelőgép, daru stb.) megfelelően elkerülni.

Az evezős csónak köteles a vitorlával haladó csónaknak kitérni.

Mozgásra képtelen csónakok kiáltással vagy más alkalmas jeladással kötelesek a közeledő vízijárművek figyelmét erre a körülményre felhívni.

Éjjel, más vizijármű közeledésekor, összeütközés elkerülése végett, minden mozgásra képes evezős csónak fehérfényű lámpát köteles felmutatni; mozgásra képtelen evezős csónak ily esetben éjjel a fehérfényű lámpát lóbálni köteles.

8. §. A csónakvezető kötelessége állandóan arra ügyelni, hogy csónakja mozgásban lévő hajó útjába ne kerüljön. Menő hajó útját 300 (háromszáz) méternél kisebb távolságban keresztezni, valamint ily hajót 30 (harminc) méternél kisebb távolságra oldalt megközelíteni tilos.

9. §. A csónakok kötelesek a fürdőzőknek lehetőleg úgy kitérni, hogy a fürdözők a csónak és a közelebbi part között maradjanak.

Uszó fürdözőket legalább 3 méter távolságban kell elkerülni és amennyiben szükséges, őket kiáltással a csónak közelségére figyelmeztetni.

10. §. Szemben találkozó csónakok az összeütközés elkerülésére jobbra kötelesek egymásnak kitérni; ha pedig egy irányban haladva egy gyorsabb járatú csónak egy lassúbb járatút utolér, azt jobbra tartva köteles megelőzni. Közvetlenül a part mellett haladó csónakot megelőzni csak annak vízfelöli oldalán szabad.

Ha két csónak útvonala úgy keresztezi egymást, hogy irányváltoztatás nélkül az összeütközés veszélye forog fenn, ebben az esetben az a csónak, amelyik a másik csónakot saját útirányától balra látja, irányát és sebességét változatlanul megtartja, míg ellenben az a csónak, amely a másikat saját jobb oldalán látja, azt jobbra tartva kikerülni köteles s ha szükséges, sebességét is úgy szabályozza, hogy a másik előtte akadálytalanul elhaladhasson.

11. §. Lefelé menő csónakok oly távol maradjanak a parttól, hogy a felfelé haladó csónakok könnyen elférjenek a part mellett.

16. §. Aki e rendeletben megszabott kötelességét akár szándékosan, akár gondatlanságból megszegi, amennyiben e cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés, különösen a Dunára vonatkozó végleges szabályzat megállapítása tárgyában 1921. évi július 23-án Párisban kelt egyezmény becikkelyezéséről szóló 1923:XIV. tc. XXIV. cikke értelmében a Nemzetközi Dunabizottság által kidolgozott hajózási és rendőri szabályzat és ennek kiegészítő részét alkotó I. melléklet életbeléptetéséről szóló 4730/1927. M. E. sz. rendelet 4. §-nak I. pontja alá nem esik, nyolcvan pengőig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

A cserkész.

— Tréfás természetrajz. —

A cserkész az ember egyik alosztálya. A gerincesek közé tartozik, sőt egyike leggerincesebbeknek.

A bölcsőből kikerülve ő is, mint minden ember, először járni tanul, majd iskolába megy, ahol kék pántlikát kötnek a nyakára. Ebben az időszakban „farkaskölyök" a neve. (Valószínűleg azért, mert mindig üvölt.)

Amint növekszik és erősödik, naprólnapra komolyabb lesz, megtanulja a szabályokat, a kék pántlikát zölddel cseréli fel és megkapja a szépen hangzó „cserkész" nevet.

A cserkész szeges sarokkal kezdődik és felül csúcsban végződik. A hátán púpja van, de nem olyan, mint a tevének, hanem élelemmel és felszereléssel tele púpja. Közönségesen hátizsáknak hívják.

Derekán szíjjal kétfelé van osztva. Alul térdnadrágot és csikos lábszárvédőt hord, felsőrészét pedig betakarja, hogy a szúnyogok ne csipjék meg.

Nyakán zöld csík szalad körül, amely elől a mellen folytatódik és hogy le ne essék, bőrkarikával van megerősítve.

Oldalán bicska lóg, amelyet igen sokféleképen tud használni. Fát vág, fűrészel, lyukat fúr, kenyeret szel és földet ás vele, néha azonban a kezét is megvágja. Ha a bicska elvész, a cserkész szomorú és addig pityereg, míg másikat nem kap.

Kedvenc tápláléka a gulyás és a pörkölt, de kényszerűségből megeszi a mákostésztát és a sárgarépa főzeléket is. Előbbitől mélyen alszik, az utóbbitól pedig szépen fütyül.

Időnként próbának teszik ki az öregek a fiatalokat s aki megfelel, külön jelvényt kap.

A lustákat és tehetségteleneket kiküszöbölik soraikból.

A rendetlenségnek nincs helye a cserkészek között. Ha egy-egy cserkészről hiányzik egy gomb, nem a gombot varrják fel rá, hanem a gombhoz keresnek egy rendesebb cserkészt. A rendetlent szélnek eresztik.

A cserkész szereti a társas életet. Csoportokba, rajokba, örsökbe verődik és maga ütötte sátrak alatt a szabadban tanyázik, de csak nyáron, mert télen hideg van és tanulni kell.

Vezérüket parancsnoknak hívják, mert ő mindenkinek parancsol, neki azonban nem parancsol senki. Ugy a parancsnok, mint az alárendeltek a csapat számát a kalapjukon viselik, hogy más csapatoktól megkülönböztetehetők legyenek.

Ha kivonulás van, az adott jelre a cserkészek katonásan sorakoznak. Meneteléskor a nagyok mennek elől, a kicsinyek pedig hátul. Ez azért van, hogy a hosszabbak a rövidebbeket át ne léphessék. Hogy aztán az aprók el ne maradjanak a többitől, kettőt lépnek, vagy akkorát, mint a testük hossza.

Felszerelésüket a hátukon viszik akkora zsákban, hogy abba maguk is beleférhetnének. A zsákban legnagyobbrészt kenyér, szalámi és sajt van, mert a cserkész nagyon szeret enni.

Ha egymással találkoznak, feltartják három újjukat és ebben különböznek a kínaiaktól, akik tudvalevőleg az orrukat dörzsölik össze köszöntéskor.

A cserkész igen jó megfigyelő. A lábnyomokból azt is megtudja állapítani, hogy hány éves az előtte haladó, vagy evett-e aznap, avagy hány csorba van a bicskáján.

Szagló érzéke is rendkívül ki van fejlődve a cserkésznek. Ötszáz méterről szél-ellenében is megérzi gulyás illatát.

Szeme éles, mint a sasé, messziről meglátja a túróscsúszán a töpörtyüt.

Tapintása szintén elsőrendű. Szuroksötétségben is megtudja különböztetni a szalonnát a kenyértől, a sajtot a vöröshagymától.

Ha jó kedve van, vagy valahonnan veszélyt érez, csatakiáltást hallat.

Harci kiáltásuk igen különböző. Ahány a csapat, annyiféle.

Némelyiké hasonlít a kígyó sziszegéséhez, másiké a csermely zúgásához. Van olyan is, amely a bagoly huhogását utánozza, ismét másik a bölömbika hangjával kél versenyre, de olyan is akad, amelyhez képest a sziu-indiánok csatazaja gyenge aeolhárfa.

A cserkész kedveli a játékot. Játékaik közül kiemelkedik a krinolinozás és a lasszó-vetés. Ez utóbbiban különösen ügyesek. Egyik-másik néha önnenmagát is megfogja a kötéllel.

Vannak vizi- és szárazföldi cserkészek. Az elsők állandóan a vízben lubickolnak, utóbbiak a szárazon futkároznak.

Néha azonban a szárazföldiek is bemerészkednek a vízbe, de mivel úszni nem tudnak, a viziek kinevetik őket.

Nyáron, a táborozás idején, csak éjjel vannak a sátorban, ahol hortyogva alusznak, a nappalt különféle szabad foglalkozással, más híjján csatangolással töltik. Ilyenkor barna-pirosra sülnek, vagy csokoládé színűre perzselődnek.

Míg a csapat pihen, örsöket állítanak ki. Egy-egy őrszem mellé kétméter hosszú cöveket vernek, hogy a szél el ne fújja. Az őrszem rendszerint ébren van, vigyáz az alvóra; néha azonban a nagy hortyogástól ő is kedvet kap és elalszik. Ilyenkor fel szoktak locsolni.

Ha táboroznak is, azért soha sem boroznak. A cserkész bort nem iszik, hanem csak vizet, mert az egészséges, és nem fizet érte.

Ez az életmód teszi a cserkészt vidámmá s úgyszólván örökéletűvé, mert ha megöregszik is, legfeljebb parancsnok lesz belőle, de a cserkész nem hal meg soha.

Közli: *Erdélyi Tibor* gimn. tanuló.
314. Czuczor Gergely cs.-cs.

MAGYAR FECSKÉK.

Mindig vissza, visszajárnak,
Hogyha híre jön a nyárnak.
Magyar fecskék újra jönnek,
Hallgasd, hogyan beszélgetnek! . . .

Magyar fecskék újra jönnek,
Figyelj, miről beszélgetnek! . . .
Szól az egyik sírva, ríva
A társának panaszkodva:

„Székely házon volt a fészkem,
— Oda vágyott csak a lelkem —
El is mentem sebes szárnyon,
Két repülő paripámon.

Napos volt a házunk fala,
Galambbúgos kis kapuja.
Tulipánnal telis-tele,
Rozmaringos volt a kertje.

De hiába jártam, néztem,
Hova lett a kicsi fészkem,
Nem találtam, nem találom,
Kis tanyámat napos házon.

Ablakában mostan semmi . . .
Pedig máskor szép muskátli
Nyílott vigan, pirosodva,
Kis fecskéket hívogatva.

Nincs már nóta, magyar nóta,
Még a galamb is azt búgja,
Hová lettél székely népünk,
Nélkületek meg nem élünk.

Hej! a nyáron, a mult nyáron,
Magyar daloit e határon,
Székely lányok etetgettek,
A kezükben dédelgettek.

Idegen nép lakja mostan,
Fájó szívvel oda hagytam
Régi tanyám, puha fészkem,
S csonka honba visszatértem."

Sír a kicsi fecske párja,
Hogy ő többé már nem látja
Erdélyország havas bércét,
Tollal bélelt kicsi fészkét . . .

— Ne sírjatok kis madárkák,
A sólymok ezt úgy sem hagyják!
Magyar sólymok még lecsapnak,
S vége lesz a verébhadnak.

1928, IV. 28.

MESÉL A CSEND.

Künn szép fehér hó sziporkáz a fákon,
Bús nótát sír a szél most szerteszét.
Halk csend suhan át kicsike szobámon
S az elmúlt édes nyárról mond mesét.

Az arany nyárnak sok-sok álmodása
Most megcsókolja cserkészlelkemet
S piros szívemnek ezer apró lángja
Elém ragyog örök emlékeket.

A tábor tenger bibliás csodája,
Cserkészfiúk fénylő szemesugára
S nóták suhannak most át a szobán . . .

Uj magyar jövendő hosszú sorokba',
Uj magyar jövendő új táborokba' —
Fenn kicsiny szobámnak néma falán . . .

Gász István,
179. Rákóczi cs.-cs. Bonyhád.

CSALÓDÁS.

Hiába szólok lázas éjszakákon,
Nem érti soha senki meg szavam,
Titkokat rejtő, csendes pusztaságon,
Magam vagyok csak, egyedül magam . . .

Kik itt élnek mind, tőlem távol vannak;
S nem akarják hallgatni panaszom . . .
Tovább megyek, fáradtan, összetörve,
Megsebezve, tövises utamon.

. . . Vergődve élek e rideg valóban,
Csüggedt lelkemet már nem biztatom . . .
Az nékem nem fáj, hogy mindig csalódtam,
Az fáj, hogy többé nem csalódhatom!

Csikós Attila.

KRÓNIKA

Azokért a jókívánatokért, amelyekkel a Főcserkész urakat, a Szövetség elnökségét, főtisztviselőit, a Magyar Cserkész szerkesztőségét a husvéti ünnepek alkalmából a cserkészcsapatok és egyes cserkészek elárasztották, — ezúton mondanak hálás köszönetet és a jókívánságokat szivből viszonozzák azok, akiknek a cserkésztestvérek figyelme most is igen jólesett.

Hibaigazítás: Mult számunkban „B. D."-nek küldött szerkesztői üzenetünkben tévesen irtuk a Békey szót, mert a szóbanforgó felvételeket Béldy Dénes 223. P. L. Sz. cserkésztestvérünk készítette.

Kedvező könyvvásárlási lehetőség. A cserkészszövetség Országos Vezetőtiszti Testületének sikerült igen kedvezményes áron egy tételt biztosítani Áry Lajos: „A levente kiképzés" című 798 oldalas könyvéből. Az eredeti bolti ár helyett, mely 12.— P e példányokat idejében jelentkezőknek 3.— azaz három pengőért tudjuk rendelkezésre bocsátani.

A kedvezményes könyvekre elsősorban olyan csapat vagy vezető jelentkezhetik, aki levente munkával foglalkozik. Egyes cserkészek csak feles példányszám esetén részesülhetnek az olcsó árú könyvből. Jelentkezési határidő: április 25. Az Országos Vezetőtiszti Testület (V., Hajnal-u. 6.) címén.

12. sz. VIIIR. cserkész a Pesti Hirlap reviziós propaganda pályázatának egyik nyertese. Tamási István 12. VIIIR. rajvezető, a dániai versenycsapat tagja résztvett a Pesti Hirlap reviziós propaganda pályázatán, melyen a dániai tábor óta külföldi cserkészekkel folytatott levelezése alapján tett javaslatot. A javaslatok bíráló bizottsága Tamási István terveit megvalósíthatónak találta és a pályadíj nyertesei közé sorozta.

Az idén Angliába induló cserkészek elé célkitűzés és példaképen állíthatjuk Tamási István rajvezetőt. A cserkészet nemzetközi volta ellen emelt kifogások megcáfolására döntő bizonyíték, hogy a magyar cserkészek a nemzetközi összeköttetéseket is csak a haza javára használják fel.

Külföldre evező cserkészek figyelmébe. Azok a csónakok, amelyeket Ausztriába viszünk, hogy velük visszaevezhessünk, eddigelé bizonyos vámösszeg letétele mellett és különböző megjelölési eljárások ellenében voltak csak vámmentesen kivihetők és visszahozhatók. Ezentúl ülőhelyenkint 1 pengő díj ellenében olyan igazolvány váltható, mely a vámmentes átvitelt lehetővé teszi.

Aki ezzel a triptiknek nevezett igazolvánnyal élni akar, hoz a csapatától egy igazolványt, amelynek a mintája a következő: „A 30. számú Hollós Mátyás cserkészcsapat nevében és saját személyemben is jótállást vállalok azért, hogy a csapat Bártfa nevű 5 m hosszú 1 m 40 cm széles, 2 személyes 15 m² vitorlafelületű fékes vitorlás csónakját Potya Balambér és Pöttöm Zsiga igazolt cserkészeink f. év szeptember 1-ig Budapestre visszaszállítják és sem ki nem cserélik sem más a vám- és rendőri szabályokba ütköző vétséget vele el nem követnek; a csónak a Budapesti révkapitányságról f. év március 29-én a 7777. számot kapta. Budapesten 1929 március 30-án. Csapatpecsét. Zsembery Gyula s. k. parancsnok." Ezt a kerület láttamozza — ha a kiállítással szemben aggálya nincs és így jön az a vizitelep igazgatójához, ki a maga részéről a jótállást szintén elvállalja, aminek alapján az evezős szövetség a triptiket a fentemlített díj ellenében kiállítja.

Ha a csapat jelentéssel, tagdíjjal, vizitelepi díjakkal tartozik, vagy bármi okból kifogás alá esik, úgy e triptikhez még szabályszerű, a vámtétel 150-szereséig terjedő (10.000 pengő körül) bankgarancia is kell. Bővebbet a vizitelep igazgatóságánál.

Apródavató megbeszélés. Az országos vezetőtiszt április hó 2-án délután 5 órára összehívta a Cserkészházban az I. és X. kerületi kisfiú munkával foglalkozó vezetőit. Egy-két kivétellel csupa apródvezető jelent meg. (Összesen 23 csapat képviseletében 30-an.) Pedagógiai kérdésekről folyt a tárgyalás, a Kisfiú és a cserkészet című könyv használásának módjairól és egyéb jövő tervekről.

Pünkösdi táborban ez évben immár *tizedszer* gyűlnek össze Budapestről s az ország különböző részeiből a bibliás magyar cserkészek. Ez a tény 10 esztendő komoly harcát jelenti a cserkészet eszményének a legmagasabbig: *Jézus Krisztus megváltó személyéig* való fölfokozásáért. Méltó lenne, hogy az újakon kívül minden csapat és minden cserkész, amelyik és aki a 10 év alatt részt vett már ilyen Szentlelket váró pünkösdi táborozáson, megjelennék ez év bizonyságot tevő nagy találkozásán.

A táborban, mely Isaszeg közelében pünkösd szombatja estétől pünkösd hétfőn délutánig tart, első nap evangélikus, második nap úrvacsora osztással egybekötött református isteni tisztelet, fogadalomtétel, nagy tábortűz, játék délután, örsi cserkészverseny, tiszti és örsvezetői gyűlések lesznek. *Közelebbi megtudható Tóth Kálmán O. I. B. tag, cserkésztiszttől (Bp., VII., Hermina-út 36.).*

KÖNYVISMERTETÉS

Dr. Márton Béla: Tábortüzek égnek. A debreceni felsőkereskedelmi iskola 43. sz. Munka csapatának története és dalai. A csapat 9 éves fennállása alkalmából összeállította Márton Béla dr., a csapat parancsnoka. (Tiszántúli Hírlap kiadása, Debrecen, 1929.) A 46 oldalas kis füzetből egy derék munkát végző cserkészcsapat történetét ismerhetjük meg. Érdekesek a csapat dalai, amelyekből 34-et közöl a kis füzet. Ismert nóták dallamára készültek, s akad köztük egy csomó, amelynek színvonala felülmúlja a megszokottat. Mintaszerűeknek tekinthetők: Tiszapartján tábortüzek égnek, Felleg borult az erdőre, Lesüt a nap, Száll a tábortűznek.

KERÜLETI HIREK

I. KERÜLET.

Cserkészünnepély. A 12. sz. VIIIR cserkészcsapat március 17-én mintegy 600 főnyi közönség előtt tartotta meg táborozási beszámoló ünnepségét a csapat nyári álló- és mozgó-táborairól. A nagyszerűen sikerült ünnepségen bámulatos ügyességgel és gyorsasággal elevenítették meg a cserkészfiúk a tábori élet különböző mozzanatait. Az ünnepély kiemelkedő pontjai a táborépítés, a teljesen eredeti bottorna, a cserkészügyességek, az izgalmas gránátcsata, a szerkocsigyakorlatok s a tábortűz volt. A programm legnagyobb érdeme, hogy egész anyagát a cserkészpróbák köréből merítette és az egész ünnepség így egy nagy gyakorlati cserkészpróba volt.

Az ünnepélyen megjelent dr. Szukováthy Imre orsz. társelnök, Sándor János ker. ügyv. elnök. gróf Festetich Pál főv. csoportvezető.

II. KERÜLET.

A II. Cserkészkerület közgyűlése. Március 24-én, vasárnap délelőtt tartotta a Korona-szálló vadász-szobájában Miskolcon a II. Cserkészkerület szokásos közgyűlését. Nagy számban vonultak fel az egri, Ózd vidéki, diósgyőri parancsnokok, megjelent dr. Hodobay Sándor Miskolc város polgármestere, a Magyar Cserkészszövetséget dr. Fodor Ferenc orsz. társelnök és Kosch Béla orsz. gazd. főtitkár képviselték. Sáfrán Ferenc gondolatokban gazdag elnöki megnyitója után Fodor Ferenc dr. orsz. társelnök emelkedett szólásra, aki a központ üdvözletét tolmácsolta s egyben rámutatott azokra a szempontokra, amelyek a cserkészetet az értelem szerint való irredentizmusra nevelik. Zsupán László ügyvezető elnök beszámolója és pénztári jelentése után Harsányi Lajos dr. főtitkár ismertette a kerület fontosabb eseményeit és legközelebbi céljait. Az új tisztikar megválasztása után Hodobay Sándor dr. polgármester emelkedett szólásra, aki bejelentette, hogy Miskolc város közönsége a II. kerület építendő cserkészházának céljára egy megfelelő telket és 5000 pengőt ajánlott fel. Kosch Béla gazd. főtitkár zárószavaival a közgyűlés véget ért. Az újonnan megválasztott tisztikar: elnök Sáfrán Ferenc, ügyvezető elnök Zsupán László, főtitkár Harsányi Lajos dr., ellenőrző Király István dr., körzeti vezetőtisztek: Benedek Béla (Ózd), Gresskovich Lajos (Eger) és Szabó József (Miskolc). Ugyancsak egyhangú lelkesedéssel választották meg a kerület védnökeit, díszelnökeit és társelnökeit. A közgyűlés után a Korona-szálló külön termében társasebéd volt.

Cserkészek március 15-iki ünnepélye Miskolcon. A miskolci és diósgyőri csapatok március 15-ét közösen is megünnepelték. 12 csapat kb. 340 cserkésszel dr. Harsányi József ker. főtitkár vezetése alatt kivonult a Kossuth-szoborhoz, ahol a 194. sz. „Széchenyi István" csapat zenekara eljátszotta a „Nemzeti Hiszekegy"-et, a 36. sz. „Fráter György" csapatbeli cserkész szavalt, Zsupán László ker. ügyv. elnök pedig rövid beszéd kíséretében a kerület koszorúját helyezte el. A rövid ünnepélyt a cserkészinduló eléneklése zárta be.

A 238. sz. S. K. G. csapat a téli évadban állandóan és rendszeresen gyakorolta magát a sízésben, több izben tartott nagyobb síturákat. A kirándulásokon végzett munkáik voltak: síjátékok készítése, nyomolvasás, nyomkeresés. — A műhelymunka lényegesebb részei madáretetőkészítés, síszán (kutyával való húzásra) voltak. — A tavaszi munkaprogrammot morse-gyakorlattal, zászlókkal és naptávíróval s március 24-től öt napos mozgótábor a Mátrába, adják. — Az örsvezetői táborban is többen vettek részt.

III. KERÜLET.

A Magyar Cserkészszövetség III. kerülete 1929 május 9-én 10 órakor a szombathelyi vármegyeháza nagytermében tartja évi rendes közgyűlését, amelyre a kerület összes tagjait ezennel tisztelettel

meghívom. Szombathely, 1929 április 1. Cserkészüdvözlettel: vitéz Veder Mihály kerületi elnök. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Főtisztviselők beszámolói. 3. Zárszámadás előterjesztése, felmentvény kérése. 4. Költségvetés beterjesztése. 5. A kerületi vezetőség kiegészítése. 6. Indítványok. 7. Zárszó. Napiprogramm: 8 órakor istentiszteletek. — 10 órakor közgyűlés. 13 órakor közös ebéd a Sabáriában. — 15 órakor tiszti értekezlet.

IV. KERÜLET.

„Pálffy"-öregcserkészek avatása. A Győri Kath. Legényegylet 450/ö. számú „Pálffy"-öregcserkészcsapata március hó 7-én tartotta fogadalomújítási ünnepélyét, mely alkalomból a Magyar Cserkészszövetség képviseletében Vértes Zoárd kerületi vezetőtiszt 12 öregcserkészt avatott fel és 17 régi öregcserkészt erősített meg fogadalmukban. A komoly tartalmú, lélekemelő ünnepélyen ott volt Bencsik Gergely vármegyei főtitkár, Seller Pál vármegyei vezetőtiszt, a helyi cserkészcsapatok parancsnokai, tisztjei és kiküldöttei, Klempa Kálmán nyug. ezredes, a szervezőtestület képviselete, a cserkészszülők, munkaadó mesterek és a cserkészet lelkes támogatói. Az avatási szertartás keretében Vértes Zoárd kerületi vezetőtiszt mély gondolatú, hatásos beszédében domborította ki a cserkészeszme lelket és testet párhuzamosan széppé és és erőssé való nevelésének célját: a lélekben szép és nemes, testben pedig acélosan erős emberebb-ember ideál elérését a magyar cserkészben. Lelkes beszéde mély nyomokat hagyott a hallgatóságban. A felavatott öregcserkészekhez Horváth László csapattiszt intézett buzdító szavakat a megkezdett munka komoly folytatására. Az avatási szertartást irrendenta színdarab, hatásos élőkép, kedves cserkészének és szavalat követte, a zenekar pedig régi magyar nóták előadásával tette széppé, magyarossá az ünnepélyt; a közönség a Himnusz eléneklésével kérte a Mindenhatót arra, hogy magyar cserkészeink munkája által juttassa hozzánk közelebb a „magyar feltámadást"!

V. KERÜLET.

Ujoncpróba a „Csaba" cserkészeknél. Minden esztendőben elhagyja a csapatokat egy pár „öreg" cserkész; nem a cserkészetet, hanem csak a csapatát hagyja el, mert reá új munka vár az életben. A távozó „öregek" helye, azonban nem marad üres. Sőt! A komoly cserkészek helyét új, csengő hangú, lármáskedvű, csupaélet ujoncok, 12—13 éves próbaidős cserkészek foglalják el. Az ifjak, hamar otthoniasakká lesznek az „otthonban", övéké az élet, ők adnak újabb lüktetést a csapat életének, új szívet a régi testbe.

A békéscsabai cserkészcsapatok közül elsőnek a 184. „Csba" cs.-csapatnál volt

Ide nézz öregem,

az igazi cserkész csak ilyen cipőben jár.

Ne hagyd magad más cipőre rábeszélni, mert csak a **Ternóczky-féle cserkészcipő** a legjobb és legolcsóbb, mert I. rendű anyagból készül, barna bagaria-bőrből **magas szárral, bőrbéléssel, vízmentes nyelvvel és burokkal, végig dupla talppal és bokavédő csattal**

Jótállás mellett beszerezheted:

TERNÓCZKY JÁNOS

„BAROSS" cipőüzemében,

Budapest, VIII., Festetics-utca 4.

Telefon: József 449—77.

ujoncpróba, március 14-én, a hagyományos vizsganapon, amikor is 12 ujonc tette le sikeresen a próbát.

Március 15-e a „Csaba" cserkészeknél. A „Csaba" cserkészcsapat, a többi csapatokkal és a reálgimnázium VIII. osztályával, karöltve rendezte március 15-i lámpionos, katonazenés felvonulását. A nagy hideg miatt, csak a városházánál álltak meg, ahol dr. Medoravszki Mátyás h. polgármester mondott szívbemarkoló beszédet. Kísérő közönség a szokott nagy volt.

Az 554. számú Gyula cserkészcsapat március hó 15-én délután 5 órai kezdettel hazafias, műsoros ünnepélyt rendezett a Nagymagyarvárosi Olvasókör helyiségeiben. A termek teljesen megteltek, ami azt mutatja, hogy Gyulán nemcsak a tanultés az iparos osztály, hanem a földmíves közönség is érdeklődik a cserkészfiúk munkája iránt. A műsort változatossá tették az énekek, a szavalatok és a csapaténekek. Az apródok szereplése oly hatást váltott ki, hogy a megjelentek közül senkinek sem maradt a szeme könny nélkül. A csapat február havában 10 raj- és 4 csapat-összejövetelt tartott. Március 17-én megkezdtük a céllövészetet, mely alkalommal a fiúk szép eredményt értek el.

IX. KERÜLET.

A 967. sz. „Révész Bálint" cserkészcsapat 16 tagja husvét első napján propaganda úton volt a közeli Vámospércs községben. Az ünnepi istentiszteletet Mezey Béla lelkész, a kerület vezetőtisztje tartotta. Utjuk eredménye, hogy Vámospércs egyháza a cserkészcsapatot mielőbb megalakítja és működésüket apród-munkával kezdik meg.

A 969. sz. „gr. Csáky bíboros" cserkészcsapat husvét szombatján szeretetvendégségben részesítette a 307. sz. Budapesti csapatnak 28 tagját, akik husvéti táborukat Debrecenben töltötték.

X. KERÜLET.

A kispesti 115. sz. Zrinyi cs.-csapatnak mély gyásza van. Dávid Béla örsvezető, csapatunk kiváló cserkésze, büszkesége március 14-én visszaadta lelkét Teremtőjének. Aki csak megismerte, megszerette őt. Végtelen szerénysége, tisztelettudása, cserkészies gyöngédsége mindenkivel szemben, ideálizmusa, lángoló hazaszeretete a magyar cserkészfiú példaképévé avatták. Mint csodáltuk, mint szerettünk volna mindig ily jó cserkészek lenni, mint ő volt!? Halott testvérünk! Emléked életünk végéig megőrizzük.

SZERKESZTŐI ÜZENET

„77". Biz ez nagyon gyenge „színdarab" és különösen egy bántó hibája van. Te a magyar paraszt beszédét akarod utánozni és közben összezavarod jóformán az összes magyar tájszólásokat. Ebből valami zagyvaság kerül ki, ami bántó elferdítése a jóízű, zamatos, népies beszédnek. A nép nyelvéhez tisztelettel nyúljunk, épenúgy, mint ahogyan tisztelettel kell viseltetnünk a mi magyar paraszt testvéreink iránt is. Nekünk sohasem szabad őket komikus figurának rajzolni. Egyébként a gondolatod is meglehetősen elcsépelt. — **„155."** Versedben nincs eredetiség. Csupa utóérzés. Ilyesmit már sokszor olvasott az ember másutt. — **B. M. Vecsés.** Remélem, azóta megkaptad a lapot. Érthetetlen nagy nyugtalanságod, hiszen a rendelést 30-án adtad fel, azután köztudomás szerint ünnep volt és Te már 4-én idegesen reklamálsz! A cserkésznek több türelme s főleg több belátása legyen. — **Hervadás.** Az üzenetem megint nem lehet olyan derűs, mint amilyet egyszer már szeretnék írni Neked. Értsd meg, édes fiam, hogy senkisem segíthet rajtad, ha magad tele vagy mindig túlzott aggodalmakkal, kétségekkel és felesleges gyötrődésekkel s ha nem akarsz elsősorban Te magad segíteni magadon, ha nem akarod Te magad rendezgetni kusza gondolataidat és érzéseidet. „A vér meséiből . . ."

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponkint d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponkint 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtisztviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—½8-ig, pénteken 5—7-ig.

Temesi Győző dr. országos társelnök (ellenőrző) szerdán és pénteken d. u. 5—7-ig.

Faragó Ede országos vezetőtiszt szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész szerdán, csütörtökön és szombaton d. u. 5 órakor.

Kosch Béla gazdasági főtitkár mindennap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd d. e. 11—1-ig és szerda d. u. 5—7-ig, péntek 5—6-ig.

Éri Emil országos vezetőtiszt helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtiszt-helyettes hétfő, csütörtök, péntek 4—7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

költeményed semmiképen sem elégített ki. Van ugyan benne újra egy-egy meglepő gondolat, de az egész valóban olyan, mint egy nagyon is kusza és nyugtalan, rossz álmú éjszaka zavaros terméke. Nem ártana, ha a benne foglalt gondolatok lényegét egy sokkal rövidebb versbe próbálnád összesűríteni. De ami a legfontosabb: nagyon kérlek, hagyd el egyszer már a leghatározottabban ezeket a sötét témákat. Fordulj komoly akarással a derű felé. Olvass vidám könyveket, hogy egy kissé lecsillapodjék és megtisztuljon lelkednek már szinte aggasztó zavara. Ismétlem, szeretnék Veled beszélni. — **B. J. 184. „Csaba."** Hát már megint felültél a fantázia szekerére? Rendben van, mostani „jövőbelátásod" sem rossz, bár ennél már eredetibbet is olvastam Tőled. Mindazonáltal lehet, hogy sor kerül rá. — **B. Gy. 38. Honvéd.** Ugylátszik tetszik nektek az ilyenfajta írás, mert elég gyakran találkozom ilyenekkel. Nem mondom, van egyet jó ötlet ebben is, de azért az egész mégsem üti meg a mértéket. Az e fajta természetrajz-írást hagyjuk csak E. T.-nek, aki kezdte és a legszerencsésebben folytatja is ezt a fajta írást a M. Cs.-ben. — **N. Á. 171. Erdősi.** Köszönöm „tartalmas" leveledet és sorra válaszolok: Fényképpályázat szokott lenni időnként a M. Cs.-ben, ezután is lesz. Többször azért nem szoktam ilyet kiírni, mert — fájdalom — kevés igazi jó anyag jön össze. A Te két képed elég jó, bár még komoly versenyben aligha jöhetne igazán szóba. A versedről is csak ezt mondhatom. Odahaza a csapatban bizonyosan jól mulatnak rajta. Jól is teszed, hogyha a csapat mulattatására írsz, de a nagy-nyilvánosság számára még nem elég jók azok. A karácsonyi pályázat nem rossz, kár, hogy csekély négy hónapi késedelemmel küldted be. — **T. I. Tótkomlós.** Szeretettel köszöntlek újra. Már azt hittem, el is felejtetted, hogy mi a címe a M. Cs szerkesztőjének. Hát természetes, hogy elfogadom a pályázatodat, hiszen Téged cserkésznek tekintünk! Csak légy továbbra is ott a tanyák között hirdetője és élője a magyar cserkészideálnak. — **K. G. 175. Bocskai.** Az újságokban megjelent hírek nem fedik teljesen a valóságot. A M. Cs.-ben mindenesetre a leghitelesebben jelenik meg az erre vonatkozó tudnivaló is, azért csak eszerint igazodjatok. Egyelőre semmiféle újabb jelentkezést nem vesz figyelembe a jamboree-iroda. Ami pedig azt illeti, hogy Te másként sohasem juthatsz ki Angliába, erre csak azt írom, hogy nem szabad ilyen kishitűnek lenni egy törekvő fiatalembernek. Ha komolyan dolgozol, akkor

A

MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekkszámláján.

*

A Magyar Cserkészszövetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:
Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)

Előfizetési ára:
Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.
Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a MAGYAR CSERKÉSZ re!

még nagyobb utakat is tehetsz Isten segítségével. — **Bonyhádi Pista.** Természetesen küldd be. Már most is vártam, de még a következő számban sem fog elkésni. Kedves lapodat köszönöm. Én is nagyon örültem, hogy együtt lehettem Veletek. — **G. I. 184. Csaba.** Köszönöm a tudósítást. Küldök majd néhány felbélyegzett lapot és Te csak használd fel azokat szorgalmasan. — **Cs. J. 550. Baross.** G. M. már tizenkét éve van Afrikában és ott vadászattal, őserdei állatok fogásával és tudományos kutatásokkal foglalkozik. Európai állatkerteknek és tudományos intézeteknek szállítója. — **N. E. M. Ő. 304.** Valóságos hadvezéri zseni vagy. Csak pont azzal nem számolsz, hogy egy ilyen országos jellegű cserkészjáték belekerülne nagy tömeg pénzbe. A cserkészséget meg lehet állapítani kisebb szabású megmozdulások révén is. — **S. L. Rákospalota.** Pesti humor cím alatt küldött tréfáid között van jó is, de általában közismertek. Amit pedig „Félnek a csehek" cím alatt közölsz, erre én is csak azt kérdem, amit az a megijedt gyermek: „Hát mondd, nem rémes ez?" — **V. S. 14. Holló.** Köszönöm, hogy gondoltál a M. Cs.-re. Nagyon érdekes fényképed, de oly kevéssé éles, hogy semmiképen sem alkalmas klisirozásra. — **Semper.** „A megértő barát" című versben van valami kedves, naív őszinteség, de a feldolgozása bizony még nem üti meg a mértéket. A többiekre is csak ezt mondhatom. — **Ne csüggedj, magyar.** Nagyon örülök, hogy a M. Cs. révén ilyen jóbarátra tettél szert, aki még munkateret is tud neked adni. Csak becsüld meg hivatásodat és igyekezz azt megszeretni. Ha csapatodból ki is léptél, lelkedben annál inkább maradj meg s új munkakörödben is szerezz tiszteletet a cserkész névnek. Öregcserkésztábor lesz a nyáron. Annakidején a M. Cs. fog írni róla. Beküldött versed közül az első ügyes, a többiekhez méltó, a második azonban kevésbbé sikerült. Barátodat köszöntöm és Neked új munkakörödben jó munkát kívánok. — **T. I. Vác.** Hát bizony annak a felhívásnak szomorú az eredménye. Ugylátszik a fővárosi cserkészek nem nagyon érdeklődnek az eszperantó iránt, inkább angolul tanulnak. Ti azonban jól teszitek, ha folytatjátok a munkát. — **P. S. Szigetvár.** Mindkét versed gyenge. Lehet, hogy igaz érzések, de nagyon elcsépelt gondolatok és igen gyarló forma. Ami a második verset illeti, nem mondom, hogy nem közölnék ilyen tartalmút is, ha az igazán kedves, bájos, üde volna, de az semmiképen sem volna méltó, hogy a Magyar Cserkész a szerelmes fűzfapoétát érzelgős vallomásainak nyisson teret. Ne haragudj az őszinteségért, de ilyen rossz szerelmes vers jó kritikára nem számíthat. Legalább is a cinikus szerkesztők részéről nem!

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Magyar Cserkész! Magadon és másokon is tudsz segíteni, ha a „TURUL" mentődoboz mindig a zsebedben van!

A „TURUL" mentődoboz: a legpraktikusabb forma, mellényzsebben, ridikülben könnyen elfér, méretei: 17×64×86 mm.
A „TURUL" mentődoboz: könnyű, mert a legfinomabb alumíniumból készült.
A „TURUL" mentődoboz: kicsiny és mégis az első segítségnyujtás összes kellékeit tartalmazza.
A „TURUL" mentődoboz: gyönyörű kiállítású, színes fedélrajzát az ábra eredeti nagyságban mutatja.
A „TURUL" mentődoboz: beosztása, felszerelése célszerű. (Kötszerek préselt csomagokban.)
Beszerezhető és kiegészíthető minden gyógyszertárban és a Cserkészbolt Szövetkezetnél, BUDAPEST, V., HAJNAL-U. 6.

Az eredeti felszerelt doboz ára 2 pengő 50 fillér.

Cserkészörsi ***MENTŐTÁSKA*** elsősegélynyujtáshoz tökéletesen felszerelve, ízléses, praktikus kivitelben, beosztásos bádogdobozban, vízhatlan vászonhuzattal, válszíjjal, ára Ia felszereléssel 12.50, IIa felszereléssel 11.50 P. Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. Postai megrendeléseket leggyorsabban elintézünk. Állandó nagy raktár mindenfajta speciális összeállítású mentőszekrényekben is. ——— Telefon: 526—42.

Ugy a mentődobozt, mint a mentőtáskát készíti:

a „TURUL" KÖTSZERGYÁR Budapest, II., Erőd-u. 1-3.

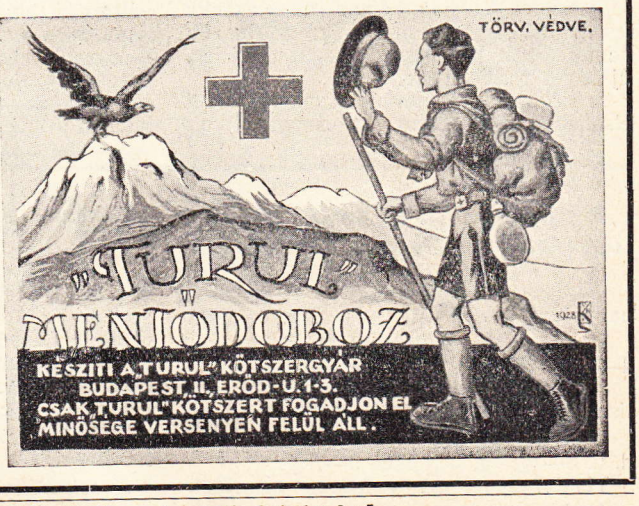

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

A JAMBOREE-ELŐKÉSZÍTŐ KÖZPONTI BIZOTTSÁG

a következő kötelezően egyforma felszerelést írta elő:

Kalap	*5.40*	*Tábori tornanadrág*	*2.50*
Árvalányhaj	*—.10*	*2 „Jamboree" harisnya à*	*1.60—2.20*
Boglár	*—.60*	*Cserkészbot*	*1.10*
Gyapjúing	*12.—*	*Loden körgallér*	*34.—49.—*
□ *„ nyakkendő*	*1·80*	*Tornatrikó*	*3.50*
Nyakkendőgyűrű	*—.60*	△ *Hungária-jelvény*	*—.50*
Cserkészöv	*3.80*	*Trikó-pajzs*	*—.50*
Lodennadrág	*8.80—11.20*		

Vízirajokhoz beosztottak részére a következő változások mérvadók:

Kalap helyett pákászsapka	*P 4.80*
Körgallér helyett viharkabát	*P 26.50*

Ezeket a kötelező cikkeket a Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója, a

„CSERKÉSZBOLT"

(BUDAPEST, VI. KERÜLET, HAJNAL-UTCA 6. SZ.)

hozza forgalomba. Az árusítás a JAMBOREE-IRODA által kiállított, névreszóló utalványok ellenében történik!

Tudod-e, hogy elcsomagolatlan örsi sátrad 24 órás szállítás alatt többet szenved, mint egy négyhetes álló-táborban?...

Vízhatlan csomagolózsák I[a] nehéz takaróponyvából drb.-ja P 10.—

Megjelent *Faragó Ede* országos vezetőtiszt szerkesztésében:

AZ ÖREGCSERKÉSZET ÚTJAIN.

Kapható a Cserkészboltban. Ára: *4 pengő.*

Cserkészbolt a Cserkészházban!

Budapest,

Hajnal-utca hat.

SÁTOR!

Hazánk egyik legnagyobb sátorgyára, a

Magyar Kender-, Len- és Jutaipar Részv.-Társ.

mely évek óta kizárólagos szállítója a közkedvelt cserkészsátrak különböző típusainak, a legszorosabb gazdasági egységbe lépett a cserkészettel. Felkérte a Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítóját, a **„Cserkészbolt"**-ot (Budapest, V., Hajnal-u. 6.), hogy vállalja el sátorgyártmányainak Magyarország egész területére nézve a főelárúsító szerepet. — A Cserkészbolt igazgatósága a Szövetséggel egyetértésben hozzájárult ehhez a kéréshez és a legközelebbi napokban megnyitja új

sátor-osztályát

melyben a cserkészsátrak minden típusa és kiegészítő szereléke, kötélzet, rudak, cövekek, továbbá a legjobb mintájú kiránduló-, csónak- és fürdőkabinsátrak, valamint a legkülönbözőbb igényeknek megfelelő vízhatlan sátorvászonanyagok — méterszámra is — azonnal kész raktárról kaphatók lesznek. Nem kell tehát ezentúl a sátrat hónapszámra előre megrendelni, mert a bő készlet és dús választék lehetővé teszi, hogy a megszemlélt, vagy ábra után kiválasztott sátor azonnal elvihető legyen, illetve vidéki rendelésnél még az aznapi postával elküldésre kerüljön.

Cserkészbolt a Cserkészházban!

Budapest,

Hajnal-utca hat.

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

MCSSZ
09/3661 1/1